

Glasnik

OPĆINE VIŠKOVO

ISSN 1332-0149

Čitajte nas na
službenim stranicama Općine
www.opcina-viskovo.hr

Glasnik

OPĆINE VIŠKOVO

Ožujak 2006. • broj 47

ISSN 1332-0149

Nakladnik:

Općina Viškovo

Za nakladnika:

Goran Petrc, prof.

Glavna urednica:

Doris Brusić

Stručni savjet:

Radovan Brnelić, Jadranko
Lučić, Sanja Udović,
Nevenko Sablić,
Ines Strenja Linić,
Goran Petrc

Lektorica za čakavštinu:

Jelka Žilić

Fotografije:

*Aleksandra Jurdana,
Vladimir Sušanj,
arhive udruga i Općine Viškovo*

Tisak:

CHORDA CORUPTA d.o.o. Rijeka

Adresa uredništva:

*Općina Viškovo, Vozišće 3
51 216 Viškovo*

Tel: 503-770

Fax: 257-521

Sadržaj

IZDVAJAMO:

- 4** Pust
Maškare na vlasti
Pusne nemotarije
Halubajski karneval - Sakega leta se boji i lepši
Marina Stjelja - kraljica 7. halubajškega karnevala
U maškaranom štimungu
Meštar Pinel
Pusne huncutarije košadorki
Finil je Pust

- 11** Iz duhovnog života
S Isusom na korizmenom Križnom putu

- 13** Aktualno
Radovi na izgradnji plinovoda: Nestrpljivo se iščekuje
završetak radova

- 14** Analize
Efikasnost intelektualnog kapitala gospodarstva

- 16** Kultura
Iz rada Ustanove Ivan Matetić Ronjgov: Mantinjada po
Ronjgovemu

- 18** Gospodarstvo
Uloga clusterizacije u svijetu

- 19** Iz rada udruga
Ženski pjevački zbor Marinići: 20. obljetnicu ženski
pjevački zbor obilježio prigodnim božićnim koncertom
Mješoviti pjevački zbor Halubjan: Ususret novim
nastupima
Halubajske mažoretkinje: Uspješne na državnem
prvenstvu mažori timi va Požege

- 22** Sport
NK Halubjan: Značajan pomak u rješavanju glavnog
problema kluba
BBK Kvarner - Ferenčić: 2. zimski triatlon i 3. zimski
duatlon Grobnik - Platak

- 24** Z našega kraja
Obahajanje Halubajških
zvončari

- 30** Noviteti u knjižnici Halubajska zora

ANTONJSKI ROG NAS ZOVE

MAŠKARE NA VLASTI

DELAT SE NE SME, SKRBET NIŠ, POJIDAT SE NIKAKO, JADIT SE – ZABRANJENO. MORA SE: LUMPAT, POHAJAT, TANCAT, ZABAVJAT I LIH MI SLET KAKO ČIN VEČU BEDASTOČU ZAKUHAT I DOBRO SE ZABAVIT. PAK KI NE BI VOLEL TAKOVU VLAST!

Uuuuuu!!! Ja moren čuda zdurat! Ču još jedanput! Uuuuuuuuu!!! Ne reču mi zabadava da iman krepka pluća. Uuuuuuuuu!!! Antonja je! V rog tulin! Puuuust je počel! Tulin z dna duši i z petneh žil. Tulin da van rečen koliko san zadovoljna i kuntenta aš pust je štajon ki celo leto čekani i va njin se najlepče zabavin!

Sako leto na Antonju gremo h nonotu Dovičičen. Pridu susedi Vahtarovi, Protovi i Juretovi i tulimo se ki će jače i boje. Nono ima jedan starinski rog ki visi na bršljivoj grede va konobe. S kući ga ne da. Ki će tulit mora prit Dovičičen. Čin je zatulil rog pul Dovičić, odtulil je neki z Rudna, čul se je drugi od Peščičić, tamo od Turak... zbudilo se Halubje! Antonjski rog nas zove! Gremo na Breg. Tamo j' danaska vela fešta. Zdignut ćemo Mateta Pusta! Prezet ćemo vlast! Krajicu ćemo zibrat... Malo nan vreme ni na ruku. Daž pada, magleno j' i blatno. Ma ki to ni abada!

Na Brege zvižda Anton Zvonečan! "Ja nisan lep, ma san čapan, san debel i jako jak!!!" Jušto takov je ovoletnji pust, ki j' pul štanda komač čekal da zame svoju poziciju. Još su mu i najlon klali da se ne zmoči. Šegavo! Tamo na pozornice saborska borba za vlast. ON bi – OV ne da! Saki svoju kantridu čuva!

Ma, maškar je čuda! Moraju prevagnut! Se tancaju, frču, vesele se. Novozibrani meštar obećuje sega i sačesa Načelniku. Floće i pitura kot da j' saki dan va Sabore. Ni zabadava Pinell! Ne moreš mu ne verovat! I nekako teškega srca, a još teže ruki spustil je Načelnik kjuč va ruki Meštra Pinela. "Maškare, vi ste na vlaste! Kumedi-jajte, šušurajte, veselite se, kantajte... Se dajte!" "I ćemo, ćemo! Se ćemo!", zijale su maškare, a koraja su njin davali muzikanti z zvončarske muziki.

I čin su maškare dobile kjuč v ruki, šle su zbudit, obač, poštimat halubajška sela. I Mladeničen i Saršonon i Marčejan i Koson... i sakidar su nas počekali judi kuntenti da držimo do užanci i starih navad. Se ka šinjorica je spekla puhanci, a pravi gospodari su znesli najbojo vino. Tako i rabi. Hvala njin.

I tako pohajajuć, već malo namjačeni prišli smo va Dom. A tamo ga hajcaju slovenske! Zajedin moraš čapat korak potresujki i hopcat kuliko god moreš! A moreš, moreš skroze, aš te samo nosi! I tako va veselen štimunge pričekali smo ta svečani čas, kad je rabilo zibrat ovoletnju krajicu karnevala. A to bome ni lahko. Med čuda lepeh nač najlepču, vela je poteškoća. Zato su divojki morale pametno povedat, kantat i tancat. I nakon dugega premišjanja "stručnega" žirija, zibrana je najlepča. Svetomatejka Marina Stjelja. Zagrjnena z bleštećen lancunon i z krunun krajice veselo je mahala i potancevala, a meštar Pinel zajedin ju je zel pod svoje. Obećali su da će svekolikemu pučanstvu pod njihovun vladavinun bit jako dobro. Delat se ne sme, skrbet niš, pojihat se nikako, jedit se – zabranjeno. Mora se lumpat, pohajat, tancat, zabavjat i lih mislet kako ćeš čin veću bedastoču zakuhat i dobro se zabavit. Pak ki ne bi volel takovu vlast!

Živeli zavavek!
Nina Dukić

"BELA UDOVICA
DOMA KOT SVETICA
KUHAN I PEREN
Z KUĆI JA NE GREN..."

PUSNE NEMOTARIJE

Ma ste to vi tista? Ma niste trebada? A lane ste mi Mobećali da ćete prit na tanci va Dom. Čuda od vas san trefila tamo, ma neke su mi se zbersile. Propustit pusni tanci va Dome, to van je vela škoda. Aš je i ovo leto va dome bilo pakleno. Judi se sprazne i pozabe na sakidajne brigi i poteškoći, pak se zitancaju, zikantaju, zinore i vaje se ćete lagje i boje.

I ovo leto domaćini i organizatori pusneh tanci bili su naši zvončari. Pa kad prideš va salu, a na vratah te dočeka onako krepak, lep, šestan mladić, lepo ti se nasmeje, još ki i namigne. A kamo ćeš lepče! Ma ja san zajedin va sedmen nebe.

Va Dome su nan ovega vijaja sopli već sen poznati pravi sopci i kanturi – mladići z Kolaža. Kako ćeš, ja moran reć bilo krivo al pravo. Nisan preveć bila kuntenta š njimi, aš su se držali kot da su na prisilnen dele. Bez smoka i šuštanči. Umeju oni i boji bit!

Kot i lane, Dom je imel "produženi del" va oblike šatora, kade se je pilo i jilo, pa je bilo više mesta za tancat va Dome. I to je šegavo storeno, aš kad maškare zamu maha matačeć i skačuć, rabi njin sakuliko mesta. A je se matačilo – bome je! Ma ča se sega judi ne zmisle!

Već prvu subotu drito z Divega zapada prišli su kaubojci z pištoli z keh se j' dimelo, z facoli na noseh, škornjami ke su zvoncale i z barilcami z keh se namesto džina natezal lovranski. Vokolo njih tancale su z rožicami okrunjene vavek lepe Havajki, a po sakudar su poskakevali veseli zečiči mej kemi su bile posebno interesantne lepe zečice ke su svojen teplen, mehken krznon teplile ka kolena i naručaji.

A ši vi poznate našega Mladena vruga? A daste sigurno! Ne more se zamislet pust bez njigovih nemotarij. I vavek od njega bežin, tobože da me ne očrni, a tako san kuntenta kad mi se odnekudar prišuja i onda me onako lepo začrni po obraze. A tr su maškare! A to je i za sreću! I rad vele Mladenove popularnosti neki su ga klonirali. Čuda Mladeni – vrugi pohajalo j' po dome, ča bi reć da se ni vražja užanca ne sme zatrt!

A Halubje je puno dobročinitelji, pak tako ni ni čudo da je prišal semo i Petar Pan. Vesel, va zelenoj monturice tancal je i odasleval iskricice jubavi i prijateljstva. A tek kakov je nastup imela naša najpoznateja klizačica Idora Hegel! Va uskoj veštajice, naglašeneh oblini, izvodila je špagi, pirueti i skoki na si modi. A tamo na poneštre kantale su i šarmirale seh od reda Merlinki na halubajski način. Četrta je subota bila va znake onega čega va Halubje ni. Tako je ravno z Meriki prišal Kip slobode. Va soj svojoj veličine i v

ruke z ognjon ki se nikada ne gasi, kot ča se ne gasi naša voja i ljubav za maškarane nemotarije.

Magari nimamo piramidi i čuda mela, prišle su drito z Egipta lepe Kleopatri. A one su vladarice, to se zna. Ki got bi njin se približil, vaje je rob postal. Potancevale su tu i vavek vesele dvorske lude. A da su Halubajci pravi artižani, su. I kad se zabavjaju – delaju. Su pokazali da su pravi, delavi zidari. Oni su sobun prnesli meltu, opuki, žlivu za žbokat i uzidali pravi pravcati zid. I da jih maškare nisu fermale, oni bi bili storili celu kuću z šest stani, aš je to sad moderna gradnja va Halubje.

A jedna je subota bila va znake crtaneh filmi al judi z bajki. Tako su i na tanci prišli oni grdi Bubimiri, ča su si spaćeni, krvaveh očij i črnih zubi. Ma su bili jako simpaticni i veseli, pak jih se ni nijedan bal. Još su š njimi skroze povedali neki vilenjaci i stiskali ih va se. Još san i ja finila va krileh nekeh od njih. I ni mi bilo slabo! Skakali su š njimi i lažjivi, ma dobrodušni pinokioti. Još su i neke dešpetjive tigrice brusile svoji nohti na njihoveh dugih noseh. A bome ni bilo nijenemu sejeno kad su po celen Dome počele letet nekakove kokoše, pak veli tići z dugemi kjuni, aš ta vražja gripa od tić nima milosti za nikega. Leh ovi su tići nekako veselo tancali, da vero od njih ni straha. A zadnju je subotu se ponemelo. Prišla je cela Mala klinika z Šemsoton. Judi su vižitevali, cepjevali se, lekariju špricali v usta (još jedanput se je potvrdilo da je rakija najboja lekarija). Po pravice su ti duhtori najraje vižitevali i naslišali pluća žensken, za vin te tiče gripi – no! A ravno z Torina doskijala je naša Janica. Okrunjena z medajami, malo j' popadevala aš je trudna i kolena joj moluju. Uz sebe je imela i čuda navijači kot ča i treba takovoj sportašice. A neki su joj skroze nutili friško zbroštulano kafe kega su kuhali i nosili va sebe kot prave vreći kafa. Tu večer moglo se je zaigrat i pravi rulet!

A da va pusno vreme čuda spermici išče svoj put, to je već sen poznato. Tako je čuda od njih arivalo i va Dom. Pustili smo jin da se pul nas ugnjezde, da preživeju va našen okruženje aš je tako sigurno da se maškare neće zatrt, leh da će sako leto bit lepče i veće. Budite i vi takov jedan mići spermic ki će durat leto dan i čekat sledeći Pust, kad će se probudit i matačit na svetomatejskeh tanceh.

Ma ako van se j' dogodilo da niste arivali na ovi pusni tanci, nastojte da van se to već nikad ne dogodi. Aš se ono ča se celo leto "slaže pod kožun" trebe nekad i hitit vanka, a za to su van najboji tanci va Dome.

Vidimo se k letu!
Čeka Vas Nina

SEDMI HALUBAJSKI KARNEVAL

SAKEGA LETA SE BOJI I LEPŠI

No pak jur je čudo! Dve šetemani pred tun subotun je saki dan bilo suho, mrzlo, sunčano, al burno. Si dani za ten, jušto takovo. No, baš tu subotu, 21.01. dan smo započeli gjedajuć va nebo. Se se je neč mrčilo i namržjevalo, oblaki se rivali, trbuhi njin rasli, a obrvi se stiskale. Ma jur nismo zameritali! Ma kot da j' to važno?! Kad je vreme maškaran pačilo?! Već je od jutra bilo veselo i šušurasto. Na Brege je muzika sopla i najavjevala veli događaj – 7. Halubajski karneval.

Kot i vavek, karneval je počel z prijemom pul obezvlašćenega načelnika. Vavek je lepo iznova trefit judi ki sako leto radi pridu va naš kraj. Zahvalni smo sen prijatelj on našega karnevala i vavek su nan dobro prišli. I kad smo odbavili ta službeni del, krenul je saki za svojen delon. Neki j' zadužen za tehniku, neki za pratnju grup, neki za jilo, neki za pilo, neki za bit maškara, neki za gjedat i uživat.

Jušto na dve zapolne zatreslo se je Halubje. Ni Potresujka zabadava bila najnaslihanaja pjesma pasanega leta. Najviše se tancalo na Potresujku. Naša je Ivana proslavila Halubje tancajuć i kantajuć Potresujku, pak je red da i naš karneval pošne tancajuć potresujku.

I kantajuć, tancajuć, tuleć v rogi krenul je još jedan, sedmi po rede Halubajski karneval.

Na početke ON! On ki je odvavek i zavavek. Ponos i ljubav našega kraja. Halubajski zvončar. Nosi svoju banderu, banderu svojega Halubja. Trdega koraka, oštrega pogleda i čvrste ruki, nosil je Halubje v rukah. I ni bilo teško nosit mu celo Halubje,

aš ljubav i čast ku je va sebe ćutil dala je forci i voji. Ako su mu se i nogi tresle, ni to pokazal, magari su se mane zaspravje tresle, aš banderu je nosil moj brat, naš Danko! Za njin je šla bandera Udruge karnevalske grad i kun su prišli dopredsjednici gospodin Josip Silov i gospodin Vladimir Butković, ča bi reć da cela Europa zna za Halubje i naš karneval. Zad banderami friško zibrana krajica Marina z umjetničkem imenom Marry, ku je pejal novo zibrani Meštar Halubajškega karnevala – Pinel. Pinel je prvi put bil va uloge Meštra, ma kako ima višeletnji zvončarski staž, se mu je bilo jako dobro poznato i jako se j' lahko i dobro snašal va novoj uloge. Leh, kako j' hodil, sako tuliko mu se je korak pomešal, aš je va srce ćutil zvončarski korak, a moral je hodit ov fineji za krajicu pratit.

Zad Halubajskem Visočanstvon veselo se j' smelo Rečko Visočanstvo, čera zibrano. Simpatična tancurica z Bregi ovoletnja je rečka krajica. Malica je skroze govorila "da će dat se

od sebe", pak neka tako i da, ma ne jušto baš se. A lahko Toniju, sako leto ima drugu lepu i mladu divojku kraj sebe. Zavin tega njemu leta stojel Vavek je tako vesel i korajan.

More maškar

Ovo leto nan je prišla i Marija Pomija, aš ju je, kot i saku zabadičastu žensku, interesiralo kako j' to va Halubje za vreme pusta. Je bila jako "luda i simpatična"! Zad njimi su hodili obezvlašćeni općinski judi.

I kad se je prolelo more maškar svetomatejskun cestun, tako je i ozgora počelo jače levat. Ma se ni pomolevalo. Najprvo su prihajali oni mići, oni na keh svet stoji. Dečica z vrtići, školi. Prošećale su tako crvenkapice, veseli orkestar, drito z Raja prišli su anjelići, bili su tu i medvedići dobrega srca, rastancane bundevi, lavi, suncokreti, ninja kornjače, i veseli prašćići.

Za njimi vele maškare. Najveće bogatstvo sveta zableščelo je danaska va Viškove. Dijamanti neprocjenjive vrednosti pokazali su svoju raskoš i lepotu. Ni bilo straha da će jih ki zet, aš su se okolo stali muži, frajari, oci ki su uživali, ma i čuvali svoja najveća blaga – ženi, divojki, hćeri z Kunpanije z Halubja.

Za njimi su prišli i naši prvi susedi Pehinari. Feštari i se sama gospoščina. Saki njin merlić na mesto stoji, čudo kako su narihtani! A zapoštali smo da su njin one lunbrelice ča sobun nose vavek od vele koristi. Al za sunce, al za buru, al za daž. Al ako kega rabi podbost. Danaska su oblaki tirali.

Kot ča i prilić juden z mora, prišli

su pravi kapetani z Kantridi. Po pravice oni ki su već va penzije i va penzionersken dome, ma sejedin trdo drže kormilo va svojeh rukah. Vaje za njimi je prišla vesela kunpanija z Praputnjaka, ki se jako zalažu za nacionalna pitanja, a to je i va sklade z ovoletnjen milijunašen Big-bradera.

Z Krajevice su z veleml klobuki prišle meduzi. Med njimi veselo je poskakevala krajica nad krajicami – teta Ića, ka magari va deveten desetljeće kanta i hopsa, antroke jena mlada. Poštimala je naš kraj, a mi smo njoj od srca pjeskali i poželeli joj još čuda karnevali.

Grupa Čiket nan je otela reć da živejemo va jenen nemen svete kade ne znaš ki je ča, ni ki da kega, pak su bili dvospolci.

Sreća da su zad njimi krepko poskakevali Žejanci, a oni znaju kamo spadaju i svoju užancu trdo drže. "To su žejanski zvončari...!"

A dragi Gromičani su zbudili svoje školjki bisernice ke bivaju va Rečine, tamo spod pašćanskega mosta i pripeljali ih pokazat h nan va Halubje. "Ija, ija, ija o..." Paščansku polku si radi kantamo.

A lih malo daje z Jelenja je prišlo celo egipatsko carstvo z faraoni, piramidami i prelepemi Kleopatri. Ma mane su bili najdraži oni z grada Grobnika. A znate zač? Aš su imeli pravu pravcatu kuhinju sobun. Dimelo se i kuhalo. Pekli su palačinki. Ma antroke palačinki! Kot fleti! A dobree!

Ma Gromičani su prej sega pravi trdi muži. Dondolaši! Krepki mladići ki nan sako leto prek Kopice hodeć pridu. I tako sen reću da nas ta breg ki j' med nami nikad ni razdvajal aš mi smo svoji. I ne moren da ne rečen da su mi Gromičani prnesli palenti konpirice aš je mane to najboje jilo na svete, pak smo va ritme gromiškeh zvoni si kantali "Niš ni boje od palente konpirice..." I niil!

A znate da je z Europi, vaje z Šapjan prišla cela kompozicija vlaka z austrijskun gospodun. I sama Marija Terezija, z neken od muži, z sun dvorskun lušarijun ka je mahala i pozdravjala puk ki je nekad služil njijemu carstvu. Još su nan i zatancali jedan pravi carski tanac.

A vaje z Mošćenic, pomalo i časno, ma pune voji prišle su prave kornjači. Z njimi su kumedijali klauni z Pasja-

ka, pak oni dešpetjivi biciklisti z opatijskega Lumbera. A da su bicikli najkorisnejo prevozno sredstvo i da se koristi još od pećinskega čoveka pokazali su Biškupi – bajk i dragi gosti Buje – bajk. Od bicikli se more storit sakakovo vozilo, još i zrakomlat.

A da naš karneval širi granice lokalnega govori i to da su nan prišle i drage maškare z Dalmacije i to z Kaštela. Kot pravi majmunići prnesli su lati banan i rekli da njen je jako lepo va Halubje.

I tako kumedijajuć, zabavjajuć sebe i oveh vokolo sebe prišli smo se do kraja kada smo, kot ča je i red, pričekali NJIH. Najjaćeh, najlepćeh, najdražeh i našeh! Njih ki su naš ponos i sa naša jubav! Halubajski zvončari! Naši oci, brati, prijatelji, frajari... Trdo, sigurno i krepko kolo zvonilo je va isti zvon! On je svoj na svojen!

Si smo krenuli za njimi. Po užance. Vavek naprvo za njimi. Ovega vijaja do Milihovega kade se uz čuda do-brega jila i pila tancalo do škura, a onda se lih prehitilo va Dom kade se veselilo i ludovalo do drugoga dana.

Nina Dukić

MARINA STJELJA – KRALJICA 7. HALUBAJSKEGA KARNEVALA

A je lepo bit meštar od karnevala. On je vavek isti, leto stareji, a saki novi pust pod rukun ga peja druga divojka. Tako smo i za ovu Antonju zbirali novu krajicu. Med čuda njih ke su otele nosit timbar najlepče, z krunun sedmega Halubajskega karnevala okrunili smo Marinu Stjelja. Počakulala san š njun.

Reci par besed od sebe!

– Bivan va Viškove. Iman 30 let. Volin ovisti kraj aš san va njen rojena. Po struke medicinska sestra i medicinski pediker.

Voliš maškare? Zač?

– Tr znaš kako je to. To se voli pa boh! Od mičega su me maškarali. Sako leto komač čekan bit neka nova maškara. Na čas postanen neč drugo, pa me to veseli. Zabavin se, tancan, pročistin i dušu i telo.

Za vin česa si se prijavila?

– Tako, iz znatiželji. Mislala san da bin se mogla dobro zabavit i zasprave je tako bilo. Zadnji čas san se prijavila i eto! Postala krajica! Ma nakon tuliko let maškaranja, mislin da san i zaslužila bit krajica karnevala.

Kako se čutiš va kraljevskoj kože?
– Jako štimano. Sretna san. Godi mi. Lepo je bit posebno zamijećen med svojmi judi. Čestitaju mi, hvale me, a to saki od nas voli.

Ča ti se je lepega dogodilo?

– Se mi je bilo jako lepo. Upoznala san čuda novih judi. Skroze san nekamor hodila, neč povedala, slikevala se. Bila san na nekakovih primanjeh, pak gostovala na Primorsken radije i Radio Maximize. Meštar me pejal i na smotru mičeh zvončari Marčejan, na bočarski turnir h Mariničen, a najlepče je bilo na Halubajskem karnevale.

A ča se još planira?

– Sudjelovat na seh maškaraneh događanjeh tijekom leta. Poč ćemo va Novi Vinodolski ki je ovo leto domačin susreta Udruge karnevalskih gradova. Po lete je i karneval va Senje. A bome kamo got me budu zvali ja ću poč. Svjesna san svojeh kraljevskih dužnosti i moran jih savjesno odelat.

A sme se znat ča Vranješ govori?

– Ha, ha, ha! Ne sme se znat jušto se! No ponosan je! Podrška mi je. Magari je i kot malo ljubomoran. A to je dobro! Mora se trdit! Podrška su mi si z kunpanije.

Ča ćeš poručit maškaranemu puku?

– Veselite se, tancajte, kantajte, hodite srećni sobun i sen okol sebe. O Puste niš ne delajte leh se samo maškarajte. I moran se zahvalit frizerskemu salonu "Harmony" na vavek lepeh frizurah, pak Kunpanije z Halubja ka je bila uz mene, a onda i Općine.

Čakulu san morala finit aš je trebalo poč Matujan na velu fritaju od jaj.

Za vas počakulala
Nina Dukić

IZ RADA VMO MARČELJI

U MAŠKARANOM ŠTIMUNGU

Poštovani mještani,

Pasal je još jedan Pust, oni ki vole mogli su uživati puneh šest šeteman. Naš mjesni odbor ne mora se previše pačat aš je pusna kumpanija od Marčejan jako aktivna. Ono ča nas je čekalo to su Miči zvončari pul Marčejan. Prvi sastanci MO i grupe mještana koji su i lani sudjelovali u organizaciji počeli su u prosincu, zaključeno je da je prošlogodišnja manifestacija bila odlično pogođena te da treba uglavnom poraditi na detaljima. Osnovni zadatak bio je privući čim više zvončarskih grupa. Sa tom namjerom krenuli smo u obilazak svih grupa u okolici te im osobno uručili pozive. Općina Viškovo odnosno pusni odbor dali su logističku podršku, također su pripomogli i sponzori Podravka-Studena te Foto Matej koji je sve popratio kamerom. Meteorolozi su prognozirali prihvatljivo vrijeme i ... mogli smo početi.

U subotu 21. siječnja dočekali smo četiri skupine mičeh zvončari: Dondolaši, Mučičevi zvončari, Sovinjski pust i iz okolice Buzeta i naravno naši Halubajski zvončari. Mogli smo se zaista uvjeriti da nema straha za nastavak tradicije naših starih. Ruta već znana: Stara škola-radiona Vlah-Vršak-Breg.

Susret je kraj stare škole otvorio Darko Đekić, a na Brege je voditelj bio Ervin Jardas. Atmosferu je upotpunio duo Marin i Kruno. Događanje su popratile kamere "HTV-a" i "Kanala Ri", te novinari "Novog lista" tako da je naše mjesto prezentirano cijeloj Hrvatskoj. Na žalost dosta pozvanih grupa iz Matuljskog kraja nije došlo, ali

očekujemo ih dogodine. Ovom prilikom bih se prvestveno zahvalio svim mještanima koji su se na bilo koji način uključili toj manifestaciji i pripomogli da naši gosti otiđu zadovoljni iz našeg kraja sa obećanjem sigurnog dolaska sljedeće godine.

Kod ča san rekal naši pusni judi bili su itekako aktivni, Za Antonju je zdignut pust na Brege, oglasil se antonjski rog i zvonci, obešena je nova pusna bandera (otporna na se vremenske prilike), dočekani su i lepo počašćeni Halubajski zvončari i druge grupe va obilasku našega mesta. Konačno na pusni utorak, na prepunjen Brege pošteno je osuđen i uz zvončarski pozdrav spaljen pust Plinco.

Naravno da smo u mjesnom odboru imali i drugih aktivnosti ali to je već tema za neki drugi broj.

v. d. predsjednika VMO
Ozren Štefan, dipl. ing.

MEŠTAR PINEL (NAS JE OPITURAL)

Trebeda bin lagje prišla do presidenta države leh čapala Pinela. Ta čovek nikada nima lazno. Ča bi rekli – ni ga doma, ni od domi. Komać san ga namutila da gre-mo skupa ča popit. Od čega bismo mogli čakulat? Pinel je rekal: "Napiši ča got. Se će bit dobro!"

Ča biš otel da napišen?

– A ča ja znan ča! Reci juden da san od Lučić, da iman 28 let. Od mićeh nog krevjan va zvončareh. Počel san pred dvajset let! Da bin lih još pet puti tuliko!

Zač te zovu – Pinel?

– A tr znaš kako j' to! Kad nekemu od familije prišiju neko ime, onda ga nose si naslednici. Oca su zvali Pinel. Mićega su me zvali Pinelić. Sad san Pinel, a otac je Stari Pinel, a bome imamo i mićega Pinelića – mojga sina Maurota. Po pravice, ja i delan z pinelon. Auto-laker san po struke, pak je pinel del mojega živjenja.

A kako se zasprave zoveš?

– Tako! Pinel! I si me tako zovu! Si prijatelji i znanci! Na harte mi piše Siniša Filčić. Ma kad me neki zazove Siniša, znan da nismo preveć svoji. Volin da me zovu Pinel aš, znan da je to od srca.

Osim maškar, ča još voliš?

– Se i seh okol sebe ja volin. Ma znan načpikiraš! Jako volin auti i trki. Vozin već fanj let auto-trki. I dobro mi to gre! Jedanput ću ti samo od tega povedat!

Za vin čega si postal meštar?

Ma ča ti ja znan za vin čega! Su me pitali ako bin, a ja ne umen reć da ne bin, aš vavek bin, i tako san postal Meštar. I baš san kuntenat! Jako san ozbiljno prihvatil tu funkciju i kako reče jena od krajic: "Dal san se od sebe!"

Dal si, dal! Još i preveć!

– Ala muć! Ne povedi jušto se! Pitaj ča drugo!

Ča ti se zapijažalo va toj službe?

– A seee! Skroze si va veseloj kunpanije! Si mataču, tancaju i kantaju. Pak moraš zbirat ženske! A to ti je jako teško! Aš saka je ženska lepa. Pak san krajicu popejeval, kumpanjal i bil joj na usluge ča got je rabilo! Ma moran ti priznat da mi je najštimateje bilo na našen Halubajnsken karnevale. A jako san se dobro ćutil va Viškovskoj Općinskoj vijećnice va oneh veleh kožneh kantridah.

Ča ti judi reću?

– Kuntenti su z manun. Radi počakulaju, a ja se saken počakulan i pokojunan.

Kako si se snašal z ovoletnjun krajicun?

– Ma lahko se snać z lepun ženskun! Krajica nan je lepa, šesna, poslušna i potrpežjiva. Dobro smo se slagali i lepo zabavjali.

Su rekli da j' ona tebe čuvala, a ne ti nju!

– Ma joj! No, no! Kot to judi krivo protumaćel! Ja san moral se druge ženske obać – da se ne bi našle ofendene. Malo š njimi potancat, pošalit se, a bome i za rit čapat... to gre se va službu! A krajica me j' morala iskat, vuć za sobun... A to ti j' nekako kot va sakidajnen živjenjen!

Ča govori Ane? A Maurić?

– Ane je moja najlepča, najboja i naj, naj žena. Zadovojna je z mojen meštovanjen, magari je malo ljubomorna. A to je dobro! Ona mi je podrška va sen i najboje me pozna, pak mi i niš ne zameri. Čuva našega sina dok ja matačin. Mauro ima 7 meseci. I on je zvončar. I gostoval je na Gromišćine. Jako mu se pristoji maškaranje. Niš se ne boji, leh živo gjeda, čudi se i smeje. Reče se da krv ni voda. Otročić već sada zna uživat va pusneh nemotarijah. Verujen da će i on bit meštar - Pinelić.

I maš kakove pogodnosti kot meštar?

– A iman bome. Postal san popularan. Gren na radio, televiziju. Pak me litrataju, se neć spicuju... judi keh nikadar nisan videl mi reću: "A ti si onaj Meštar - Pinel!" I to mi je lepo!

Pinel, reć mi iskreno! Ča si va deše meštar, al' zvončar?

– Aj lepa moja! Tr to saki vidi i zna! Ja san prvo sega Halubajnski zvončar. Va mane tuće velo halubajnsko srce. Volin svoj kraj i si njegovu judi! Počel san kot zvončar, zvončar ću zavavek bit!!!

Nina Dukić

PUSNE HUNCUTARIJE KOŠTADORKI

Se ča j' nemo, naše je! I se ča j' naše, nemo je! A mi ne moremo čekat i pustit da nan vreme pasuje aš rabi iskoristit saki čas tega najnemejega štajona. Zato smo ovo leto zajedin za Antonjun imeli 7. halubajski karneval! Vokol njega su se dogajale sakakove nemotarije i pusne huncutarije. Najveseleje je bilo va petak, 20. 01. na bočalište pul Marinić, aš se j' održaval već tradicionalni ženski maškarani bočarski turnir. Ženske bočarice! Ava!

Bile su tu ekipa Općini Viškovo, Grada Kastva, Općina Jelenje, Grad Rijeka, Radio Maximum, Porezna uprava, Primorsko-goranska županija, Halubajske mažoretkinje, Kaštel, Pehinarski feštari i Čiketi.

Neki su se muški podsmehevali, ma kad su ženske počele koševat, zbijat, potekovat za bulinon, promenili su mišljenje i videli da su one antroke koštadorki. Koraja su njim davali veseli muzikanti ki su skroze sopli. Friško zibrana krajica je potancevala, a meštar Pinel je prezel ulogu suca. Ma ga ni preveć bilo briga za sudit, aš je skroze ženske obahajal, š njimi počakuleval i semi se kojunal.

Za to vreme dok su ženske bočale, preko va oštarije muški su igrali hartu. Po užance, briškulu i trešeti. Našli su se tako načelniki i gradonačelniki susednih općin i gradi. Po pravice, si su oni bivši i bez vlasti, pak se nijedna njija beseda al nepodopština ni zela zasprave.

Mej turami boćanja ženske su morale pokazat i kako umeju kantat. A ča da van rećen? Kantale su antroke one na televizije. Najboje kanturice dobile su jenu lepu tortu intrigantnega oblika dela muškega tela. Najboje bočarice su dobile medaji i pehar. Bome su najboje pasale one ke su zadnje bile. One su prasca pečenega dobile, i z semi bočaricama su ga podelile. Lepo smo se dobro najile i duboko v noć tancele i pile.

FINIL JE PUST

"Ala hote brzo, aš će vas noć čapat!", su zijali. "Neka da, tr to i čekamo!", smo govorile. Na Furićeve pul Barića čekale su ženske z Kunpaniji z Halubja svoji zvončari. Svoji muži, frajari, prijatelji, oci i brati. Si skupa krenut će prema Brege va još jenu velu pusnu završnicu.

Na Brege čuda judi. Zivučuje se zvončarska tonbula. Judi napeto čekaju, gjedaju va buletini i nadaju se da će bit zivučen jušto njih broj. Z grada je prišal dragi meštar Toni i njegova ovoletnja krajica Martina. Tu je i halubajski meštar z svojun krajicun. Načelnik Petrc komać čeka kjuč! Si gjedamo va pusta ki se vrti na pale. Ja, Plinko dragi! Ča j' bilo dugo, prišlo j' blizu. Kriv si za ov šušur ki je po ceste saki dan. Za vin tebe raskopali su nan se cesti.. uru vremena moramo prej poč od domi, da bimo na delo, al va školu arivali! Neki su i va kanale za vin tebe finili! Judi pul Blažić i Juraši ne moru z kući zić, aš njim auti skroze brče pul nosa. Kriv s Puste, pak neka visiš!

ONI gredu se bliže! Se jače čujemo zvon zvonac. Križaju se po Sveten Mateje. Porivuju judi, matače, aš zadnji su ovoletnji skosi! Breg ozvanja! Pust gori! Va jenoj ruke visoko je zdignuta maškara, va drugoj mačuka. Pustu va čast! Zvoni se, zvoni, zvoni! Gori Mate Puste, za se si kriv! So zlo neka gre s tobun!

I čin je zgorel, načelnik je kjuč pital. Vlast je slast! Zvončari ga nisu dali. I opet natezanje. Ov bi – on ne da! Kot i va živjenjen. I na kraje je Pinel popustil. Teška srca. Uz obećanje načelnika da će čuvat kjuč do sledećega najlepčega štajona va lete.

Još su jedanput zvoni zazvonili jako, jako, najjače ča moru, a va ten momente važgalo se nebo nad Halubjen. Čarolija svetla i škurini igrala se po nebe. Padale su zvezdice seh kolori. Z predivnen vatrometon zaokružen je ovoletnji pust.

Neka vas čarolija vatrometa prati celo leto, do sledećega pusta i neka van saki dan bude z zvezdicami obasjan.

Nina Dukić

KORIZMA - VRIJEME PRIPRAVE ZA USKRS. NAZIV DOLAZI OD LATINSKE RIJEČI "QUADRAGESIMA" - ČETRDESETNICA, JER TRAJE ČETRDESET DANA, OD PEPELNICE I LI ČISTE SRIJEDE, PA DO USKRSA. BROJ DANA USKRSNE PRIPRAVE UVJETOVAN JE I SUSOVIM ČETRDESETODNEVNIM POSTOM U PUSTINJI PRIJE POČETKA NJEGOVA PROPOVIJEDANJA, NAVIJEŠTANJA EVANĐELJA. STOGA JE I KORIZMA VRIJEME POSTA, NEMRSA, ODRIČANJA POKORNIČKIH DJELA I MOLITVE, ALI I VRIJEME OPROSTA.

S ISUSOM NA KORIZMENOM KRIŽNOM PUTU...

U korizmi, kada razmišljamo Isuse o Tvojim posljednjim danima provedenim s ljudima, želimo Te nasljedovati u ljubavi i poniznosti. Ti si Božji Sin koji dozvoljava da ga osude i to nepravedno, da ga vrijeđaju, da mu se smiju, da prstom upiru u njega kao na najvećeg zločinca na svijetu. To sve čine oni koji nisu u Tvojim govorima i djelovanjima otkrili da si Ti - Bog, Sin Svemogućega, obećani Otkupitelj i Spasitelj svijeta i čovjeka. No, u tim posljednjim danima Tvoga ovozemaljskoga života, bolje rečeno posljednjim satima, nakon što je osuda bila izrečena, križ natovaren na leđa, a put Golgote određen, bilo je onih koji se nisu složili s Pilatovom odlukom, koji su te pratili do kraja...

Na svom putu izvršavanja Očeve volje, dozvolio si da ti se pomogne. Prvi je to bio Šimun Cirenac, zatim Veronika, Marija, Tvoja majka koja Te pratila od početka do kraja, pa jeruzalemske žene koje su suzama željele ublažiti Tvoje boli i rane. Sigurno je bilo i onih koji nisu ostali u uspomenama ljudi, a hodali su za Tobom i negdje u dubini srca molili da Te Bog oslobodi težine križa i puta...

Ti, Svemogući Bog dozvoljavaš da Ti čovjek pomogne, da Ti iskaže ljudsku pažnju svojim djelima ljubavi u izvršavanju Tvoga djela ljubavi i spasenja. Baš ti ljudi, koji poput zvijezda što na nebu zasjaje i nestanu, baš oni mi mogu dokazati i poručiti da čovjek nikada nije napušten. Uvijek će se oko nas naći oni koji su spremni pomoći, koji nemaju možda baš neko mjesto u našem životu ili kojima nismo posvećivali osobitu pažnju. Bit će i Šimuna Cirenaca i Veronika i muževa i žena našega Viškova, koji će pružiti ruku, podijeliti s nama naš umor, bijedu, jad, nemoć, bolest, nepravednu osudu, nošenje križa... Ima još takvih ljudi! Dozvolimo im da nam pomognu kada nam je pomoć potrebna.

Ti si Isuse dozvolio da Ti ruka čovječja olakša križ, obriše znoj, pokloni pogled i riječ utjehe. Dozvolimo i mi! Možda će to biti netko od koga smo se najmanje nadali. Ako i primimo takvu nenadanu pomoć, ne zaboravimo biti zahvalni! Ali također budimo spremni

odgovoriti pozivu Isusa da i mi drugima u određenom trenutku budemo Šimuni Cirenaci i Veronike...

Svima nam od srca želim da nam ova korizma bude plodna djelima ljubavi na naše spasenje i spasenje naših bližnjih, a na slavu Svemogućeg Boga.

*Priredio:
VIČ. Matija Matičič,
župni vikar i povjerenik
za srednjoškolce Riječke nadbiskupije*

IN MEMORIAM

IVAN RUBEŠA

Dana 27. veljače 2006. godine, od posljedica nesretnog slučaja, zauvijek je prestalo kucati srce člana Općinskog vijeća Općine Viškovo Ive Rubeše.

Ive Rubeša rodio se 6. ožujka 1937. godine u Kastvu u poznatoj Filetovoj familiji. U skladu s obiteljskom tradicijom započeo je svoj radni vijek u kastavskom poduzeću Zanatlija, ali je iz zdravstvenih razloga završio trgovačku školu. Zapošljava se u trgovinama na našem području, u poduzeću Istravino i Karlovačkoj pivovari. Sedamdesetih godina zapošljava se u poduzeću Slavica, gdje je imenovan za direktora. Pod njegovim rukovodstvom Slavica izrasta u uspješno i poznato riječko poduzeće.

Ive Rubeša je oduvijek bio uključen u društveni i politički život. Dugogodišnji je Predsjednik mjesne zajednice Viškovo, član je Općinskog vijeća Općine Viškovo od 1997. do 2001. godine i od 2005. do prerane smrti. Osim dužnosti u Općinskom vijeću Ive obavlja i dužnost predsjednika udruge umirovljenika Općine Viškovo. U svom životu Ive je dobio brojna društvena priznanja.

Za sve dobro što je učinio za Općinu Viškovo i naš kastavski kraj, vječna mu slava i hvala!

SAČUVAJMO NAŠ OKOLIŠ

Sudionici smo razdoblja potrošačkog društva, a jedna od negativnih posljedica je i stvaranje velikih količina komunalnog otpada, kojeg vrlo često nekontrolirano odbacujemo i tako zagađujemo okoliš. Da bi predočili o kojim količinama i vrsti otpada se radi navesti ćemo podatke koje je obradila firma IPZ Uniprojekt MCF, specijalizirana za izradu projekata iz područja postupanja s otpadom.

Milijunske tonaže otpada

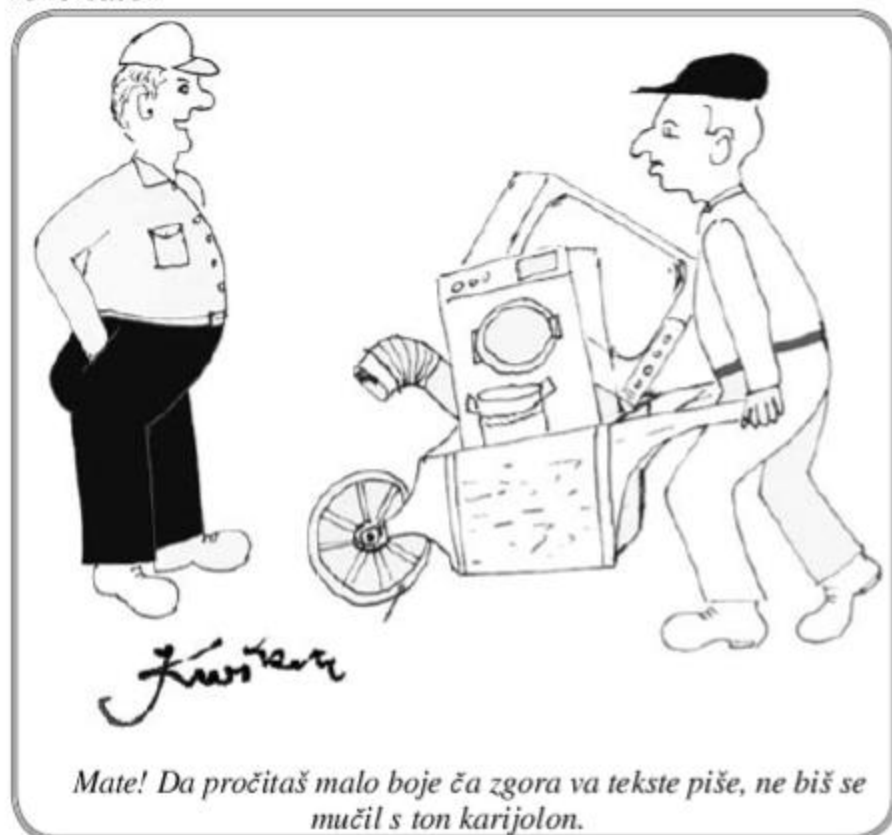
Procjenjuje se da je 2000. godine u Hrvatskoj stvoreno 4.093.934 t otpada. Od toga komunalni (ili kućni otpad) iznosi 1.172.534 tona, a tehnološki neopasni otpad iznosi 2.921.400 tona (bez šumske jalovine). Specifična količina nastalog komunalnog otpada po stanovniku u prosjeku iznosi 0,69 kg/dan, a kreće se u rasponu od 0,40 do 0,95 kg/dan (bez otpada iz turizma).

Može se slobodno ustvrditi da su te količine u 2005. godini premašene. Pomnožimo li te vrijednosti sa brojem stanovnika Općine Viškova dobiti ćemo količinu od oko 8 t/dan ili 3.000 t na godinu (samo komunalnog otpada). Dakle, radi se o velikim količinama otpada, kojeg bi trebalo zbrinjavati na najbolji mogući način, a to znači primjenjivati visoke tehnološke standarde, koji se primjenjuju u zemljama EU. Dakako, da su za takvo zbrinjavanje otpada potrebna velika novčana ulaganja.

Što do tada možemo učiniti?

Osnova na kojoj treba graditi sve ostale aktivnosti na zbrinjavanju komunalnog otpada je podizanje ekološke svijesti, kako kod pojedinaca od najranije mladosti, tako i društva u cjelini. Svatko od nas želi da mu je okućnica lijepa i da mu je prijatelji i poznanici pohvale. Prihvatimo iskreno činjenicu da nam je zavičaj zajednička okućnica. Već smo time učinili ogromnu korist našem okolišu.

Jednostavnim postupcima možemo ostvariti velike rezultate.

EKO OTOCI

Upoznajmo se s njihovom lokacijom. Možda su nam u blizini stanovanja, a ako nisu, sigurno svakodnevno prolazimo pored njih. Ne treba mnogo vremena da bi izdvojili stare lijekove ili baterije, koji spadaju u opasniji komunalni otpad i odložili ga u u kontejnere eko otoka. Tu se nalaze još i kontejneri za staklo, limenke, plastiku i – papir, kojeg je ipak bolje dati djeci za školske akcije prikupljanja papira. Na određenim lokacijama također postoje i veći plastični kontejneri za odlaganje staklene ambalaže, koja predstavlja vredniju sirovinu za daljnju preradu. Tako ćemo znatno rasteretiti tzv. obične kontejnere koji nam uglavnom služe za odlaganje svega i svačega. Dakle, u njih bi trebalo odlagati uglavnom biološki razgradiv otpad.

Kako se jednostavno riješiti glomaznog otpada?

Daleko najuočljiviji otpad u okolišu je tzv. glomazni otpad. Stari štednjaci, hladnjaci, bojleri odbacuju se najčešće tik uz prometnice pod okriljem noći. A zašto? Čemu nekoga angažirati da nam kamionom odveze automobilsku olupinu i pri tome mu biti dužnik ili možda čak i platiti za uslugu? Zašto u prtljažnik svog limenog ljubimca trpati odbačene stvari i odvoziti ih, kada to umjesto nas može netko drugi obaviti? Da, dobro ste pročitali. Mi možemo skrštenih ruku promatrati kako nam se razna starudija odvozi. Potrebno je samo nazvati općinskog komunalnog redara i dogovoriti odvoz iz vašega dvorišta, koji se vrši svakog petka besplatno.

Postoji i drugi način: kao stanovnik Općine Viškovo zatražite potvrdu kojom opet besplatno sami možete odlagati otpad na centralni deponij.

Prihvati li svako od nas barem polovicu navedenih sugestija, a k tome obavijesti o njima i susjeda ili poznanika, učinili smo mnogo za naš okoliš.

Povjerenstvo za zbrinjavanje
komunalnog otpada

RADOVI NA IZGRADNJI PLINOVODA

NESTRPLJIVO SE IŠČEKUJE ZAVRŠETAK RADOVA

Izgradnja devet kilometara dugog plinovoda od Rijeke do Marčelja, koja je započela u studenome prošle godine, ukazala je na problem prometne opterećenosti glavne prometnice kroz Viškovo. Izvođenje radova popratilo su i loše vremenske prilike: snijeg, kiša...

Prometne kolone i višesatni zastoji postali su dio svakodnevne slike našeg mjesta. Za kratak osvrt na dosadašnje radove zamolili smo predstavnike tvrtke Energo d.o.o., koja i financira ovu investiciju.

Početak radova izgradnje plinovoda na županijskoj prometnici Ž5025 zabilježen je 7. studenog 2005. godine, a završetak građevinskih radova na cijeloj dionici predviđa se za svibanj 2006. godine. Vrijednost cjelokupne investicije iznosi 22.500.000 kn. Izvođač građevinskih radova na području Općine Viškovo je "Dira gradnja", izvođač građevinskih radova na području Pehlina "GP Krk", dok je izvođač montažerskih radova na cijeloj dionici "Bimont" d.d. Rijeka

- Dužina plinovoda je 9.000 m paralelnih cijevi, dakle 9.000 m VT plinovoda i 9.000 m ST plinovoda te 2.500 m cijevi kućnih priključaka. - ističe Duško Radulović, rukovoditelj marketinga "Energa".

Plinifikacija objekata

Kod građana s područja Viškova, Marinića i Pehlina vlada izniman interes za priključenjem na plinsku mrežu tako da je već 290 budućih korisnika potpisalo Predugovor o priključenju na plinsku mrežu (više od 85 % od mogućeg broja korisnika plina).

Podsjetimo da u ovoj fazi plinifikacije isključivo će se plinificirati samo oni objekti koji se nalaze uz glavnu prometnicu, dok će daljnje širenje plinske mreže uslijediti u narednim godinama.

Naknada za priključenje na plinsku mrežu za distribuciju prirodnog plina iznosi 5.978,00 kn u što je uključena ugradnja do 10 m plinskih cijevi (računa se od osi ceste na javnoj površini po kojoj ide plinovod), zajednički ili zasebni protupožarni ventil i redukcionni ormarić te zasebno plinsko brojilo.

D. Brusić

Pregled radova u tijeku prema dionicama:

Od početka radova pa do konca veljače 2006. godine u Općini Viškovo izgrađeno je 2.700 m novog plinovoda. Radovi se istovremeno odvijaju na nekoliko lokacija, sukladno predviđenom operativnom planu, a završetak radova se očekuje u predviđenom roku.

- na lokaciji Marčelji, u tijeku su radovi na dionici dugoj oko 500 m
- na lokaciji Pogled, u tijeku su radovi na lokaciji dugoj oko 40 m
- na lokaciji Vozišće, u tijeku su radovi na dionici dugoj oko 210 m
- na području Marinića, u tijeku su radovi na novih 220 m
- kod benzinske stanice radovi se odvijaju na 50 m novog plinovoda, dok će od slijedećeg tjedna započeti radovi od raskršća za Saršone, u smjeru benzinske stanice duljine oko 500 m.

OBAVI JEST MJEŠTANIMA

Akcija prodaje voćnih sadnica i loznih cijepova

Obavještavaju se građani Općine Viškovo da je dana 25. 02. 2006. godine započela prodaja voćnih sadnica i loznih cijepova koje se uz predočenje osobne iskaznice, mogu nabaviti u NS Agrottrade d.o.o. Viškovo, Gornji Sroki 26 – Vrtni centar Viškovo.

Općina Viškovo sufinancira prodaju sadnica (maksimalno 10 voćnih i 25 loznih cijepova) u iznosu 30% od cijene, a prodaja traje do iskorištenja sredstava predviđenih za nabavu istih.

Općina Viškovo

EFIKASNOST INTELEKTUALNOG

Na početku 21. stoljeća ljudski rod napušta industrijsku i mehanizacijsku revoluciju, te snažno zakoračuje u informatičko-robotičku i znanstvenu. U tijeku je era mikroelektronike, superprovodnika, svjetlosnih čestica, fotonike, robotike, lasera, razvoja umjetne inteligencije, osvajanja svemira, celularnog radija, satelita, bio čipova, genetičkog inženjeringa, očekivanja mirnodopske primjene atomske fuzije, primjena nano tehnologije, elektroničke telekomunikacije, mehanotronike, itd.

Gospodarstva koja se pravovremeno ne prestrukturiraju u pravcu nastupajućih svjetskih promjena, gledano na dužu stazu, imaju vrlo malo izgleda za svoj opstanak. Svjetske promjene, već danas nameću potrebu uvođenja u poslovanje i ekonomiju znanja. EU je još 2000. god. usvojila Lisabonsko-Barcelonsku strategiju, čiji je cilj da do 2010. god. u EU postane vodeća ekonomija bazirana na znanju. O tomu se kod nas u politici malo i to površno govori, jer nije donesena strategija potrebitih društvenih i socijalnih inovacija i gospodarskog razvoja. Zato u društvu i gospodarstvu nije stvorena niti klima za takve nužne promjene, pa se kod nas u javnosti o svemu tome vrlo malo zna. U Parizu je formirana zajednica znanstvenika i političara – Novi Klub Pariza (NCP), koja istražuje, promovira i realizira, upravo tu novu europsku strategiju.

Tvrtke, koje već danas počnu kontrolirati svoje poslovanje koristeći u analizi poslovanja i metodu intelektualnog kapitala, gdje se analizira efikasnost u stvaranju nove vrijednosti, imati će veću kontrolu nad troškovima poslovanja. One će moći pravovremeno poduzimati mjere, da spriječe nadolazeću poslovnu krizu. Tradicionalno troškovno-financijsko praćenje uspješnosti poslovanja, ne obuhvaća saznanja o stvaranju vrijednosti i zato ne može biti pokretač nove ekonomije znanja 21. stoljeća, u kojoj presudnu ulogu igra intelektualni kapital tvrtke. Taj kapital čine svi zaposleni, njihovo znanje i sposobnost za inovacije, organizaciju i umijeće da na tržištu stvaraju novu vrijednost, koja se na tom tržištu i valorizira. Izračunati indikator („ICE“-efikasnost intelektualnog kapitala), pokazuje koliko se na jednu uloženu novčanu jedinicu u zaposlene, stvara nove vrijednosti. Klasična analiza kretanja ukupnog prihoda, troškova, profita ne pokazuje stvarnu poslovnu sposobnost tvrtke ili nekog gospodarstva. Iz nje se ne vidi, da li tekuće poslovanje stvara ili razara vrijednost tvrtke, što je presudno za njezinu budućnost.

Kako bi saznali ukupnu efikasnost stvaranja vrijednosti u poslovanju tvrtke ili cijelog gospodarstva, izračunava se tzv. indikator „VAIC“, unutar kojega je najutjecajniji resor, značajniji i od financijskog kapitala, upravo efikasnost INTELEKTUALNOG KAPITALA („ICE“). Zato ćemo pokušati ovom analizom efikasnosti intelektualnog kapitala gospodarstva na prostoru Udruženja obrtnika Viškova, Grada Kastva, Klane i Jelenja za 2004. god. utvrditi, kako i koliko su pojedina gospodarstva stvorila nove vrijednosti. Pri tome smo koristili podatke „FINA-e“, koje je objavila u publikaciji „Intelektualni kapital“, srpanj 2005. god. HGK – Zajednica za unapređenje intelektualnog kapitala – Zagreb.

KRETANJE GDP PO STANOVNIKU U 2004. GOD.

U Hrvatskoj se na nacionalnom nivou redovito prati kretanje društvenog proizvoda po stanovniku. Kako je značajno imati raspodjelu tog pokazatelja i po teritorijalnim jedinicama, u tablici 1 prikazat ćemo i te podatke, jer oni pokazuju gospodarsku snagu tih gospodarstava.

U 2004. god. Gospodarski društveni proizvod (GDP), ostvaren je u Hrvatskoj u iznosu od 7.732 \$ po glavi stanovnika, što je 23% više nego protekle godine. Ovaj visoki rast GDP umanjuje značajni pad vrijednosti dolara u istom razdoblju. Zbog toga njegova realna vrijednost gotovo je ostala istom mjestu. To govori da je gospodarstvo u RH u 2004. god. bilo neuspješno.

Tablica 1 (u 000\$)

Rang po GDP u RH	Županija	GDP po stanovniku		Index %	Ostvaren "ICE"	Rang po "ICE"
		2003.	2004.			
1.	Grad Zagreb	19.125	23.361	122	2,59	1.
2.	Istarska županija	9.147	9.628	105	2,49	2.
3.	Primorsko-goranska	5.662	6.931	122	2,14	7.
4.	Koprivničko-križevačka	4.461	5.367	120	2,12	8.
7.	Zagrebačka županija	3.326	5.081	152	2,34	5.
21.	Vukovarsko-srijemska	1.496	2.070	138	2,06	10.
	REPUBLIKA HRVATSKA	6.305	7.732	123	-	-

U RH, Grad Zagreb i u 2004. god. ima najveći ostvareni GDP po stanovniku, kao i „ICE“ po zaposlenom, a na drugom mjestu je Istarska županija, koja je usporila svoj rast, a ako se uzme u izračun pad vrijednosti dolara, u biti bilježi stagnaciju, zauzimajući 2. mjesto po GDP, kao i po „ICE“. Primorsko-goranska županija ostvarila je rast gotovo kao i prosjek gospodarstva RH, i nalazi se na 3. mjestu po GDP, a na 7. mjestu po „ICE“. Najbrži rast GDP ostvaren je u Zagrebačkoj županiji, što se može pripisati između ostalog i centralističkom sistemu iskazivanja financijskih izvješća. Gotovo svi veliki sistemi u RH, koji imaju sjedište firme u Zagrebu, poslovne rezultate svojih organizacionih jedinica, koje posluju u JLS, iskazuju u Zagrebu.

VIŠKOVA, GRADA KASTAV, KLANE I JELENJA U 2004. G.

KAPITALA GOSPODARSTVA

Tablica 2 (u kunama)

JLS	2004. god. "VA"	Promjena u % "VA"	2004. god. "ICE"	Odnos %	Promjena % "ICE"	Rang po "ICE" u PGŽ
Viškovo	176.665.256	22,53	2,76	128,9	+2,93	4.
Grad Kastav	143.024.890	1,21	2,67	124,7	-6,08	5.
Klana	56.027.804	6,19	1,94	90,6	-6,71	18.
Jelenje	9.063.573	8,80	1,61	75,2	-10,56	27.
Grad Rijeka	4.347.937.008	28,65	2,27	106,0	+24,62	10.
PGŽ	6.742.001.568	21,00	2,14	100,0	+14,00	--
RH	109.247.637.244	10,00	2,34	--	+2,00	--

„VA“ - Novostvorena vrijednost (operativni profit + izdvajanja za zaposlene + amortizacija)
 „ICE“ - Efikasnost intelektualnog kapitala (Izdvajanja za plaće, dodatno školovanje i trening što čini: Humani kapital, te Strukturalni kapital, kojega čine rezultati rada u prošlosti, na što djeluje: organizacija tvrtke, licence i patenti, imidž tvrtke, ISO 9000, odnosi s kupcima).

Piše:
Tomislav Blažič, dipl. ing.

OSTVARENI RANG PO EFIKASNOSTI I INTELEKTUALNOG KAPITALA "ICE"

U 2004. g. gospodarstvo Općine Viškovo ostvarilo je veću masu (22,53%) novostvorene vrijednosti. Dok je gospodarstvo Grada Kastva ostvarilo svega (1,21%). Radi toga je gospodarstvo Grada Kastva od 4. mjesta u Županiji palo na 5. mjesto, dok se gospodarstvo Viškova s 6. mjesta popelo se na 4. mjesto u PGŽ. U istom razdoblju efikasnost intelektualnog kapitala u Viškovu porasla je za 2,93%, dok je u Gradu Kastvu pala za 6,08%. Gospodarstvo Klane je također palo za 6,71%, a Jelenja čak za 10,56% i tako se je spustilo na 27. mjesto u PGŽ. Inače gospodarstvo Viškova po korištenju intelektualnog kapitala bilo je uspješnije za 28,9% od gospodarstva PGŽ. Grad Kastav također je bio uspješniji za 24,7%, dok su gospodarstva Klane za gotovo 10%, a Jelenja za preko 30% bili manje uspješni. Gospodarstvo Grada Rijeke za isto razdoblje bilo je 6% uspješnije od gospodarstva u PGŽ i zauzelo je 10. mjesto u rangu po efikasnosti „ICE“.

Dok povećanje efikasnosti intelektualnog kapitala u PGŽ iznosi 14%, u istom razdoblju za gospodarstvo RH iznosi svega 2,00%. Grad Rijeka je u 2004. god. u odnosu na protekle ostvario 28,65% veću masu nove vrijednosti, uz 25% veću efikasnost. Najneefikasnije gospodarstvo po istim parametrima ostvareno je u Općini Brod Moravice („ICE“ je - 1,47%), pa je tako na posljednjem 35. mjestu u PGŽ, a do njega je s negativnim ostvarenjem od -1,28% i gospodarstvo u Općini Vrbovsko.

Zanimljivo je, da je gospodarstvo u 20 JLS u PGŽ u 2004. god. ostvarilo u odnosu na protekle godinu. manju masu nove vrijednosti („VA“), a gospodarstva u gornjim dvjema općinama kroz poslovanje već razaraju imovinu svog gospodarstva.

UMJESTO ZAKLJUČKA

- U Glasniku Općine Viškovo (br. 45, rujan 2005. god.), objavili smo efikasnost pojedinih gospodarstava po JLS, koja je izrađena metodom „VAIC“, a koja pokazuje opću

uspješnost korištenja svih resursa, gdje najveći utjecaj ima ostvarena efikasnost intelektualnog kapitala („ICE“).

Zato smo se ovom prigodom pozabavili sa prikazom efikasnosti upravo tog najvrijednijeg resursa. U njega spadaju svi zaposlenici u tvrtki, sa svojim znanjem i iskustvom u struci, svojom organizacijom i nastupom na tržištu, gdje ostvaruju svoj bolji ili lošiji finansijski rezultat.

- Centar za intelektualni kapital pri HGK u Zagrebu tvrtkama nudi softverski program za izračunavanje metodom „VAIC“ uspješnost tvrtke, koji rezultat izražava intelektualnu sposobnost tvrtke, gospodarstva. Primjenom ovog sistema garantira tvrtki povećanje efikasnosti u poslovanju i daje Money back garanciju. (adresa Centra je www.cik-hr.com, ili tel.01-48 75 210).

- Započeli su pregovori s EU, pa je za očekivati za 3 do 5 god., da se i naša gospodarstva nađu u sustavu europskog gospodarstva. Povećati će se konkurencija, ali i proširiti tržište na cijeli prostor Unije, za naše proizvode i usluge. Naše tvrtke, koje budu spremne da se do tada uključe u novu svjetsku informatičko-robotičku revoluciju, imat će šansu, da još uspješnije posluju, a drugima će se sve više gasiti računi. Oni koji ne ovladaju nematerijalnom proizvodnjom ili ne automatiziraju - robotiziraju materijalnu proizvodnju ili ne uvedu visoke tehnologije i ako se ne budu uključili i koristili ekonomiju znanja 21. stoljeća, preostati će im jedino, a i to vrlo teško, pronalaženje poslova nekvalificirane pomoćne radne snage, uključivo i na domaćem tržištu. Zbog toga nova era u razvoju ljudskog društva, danas više nego ikada, traži neprekidno učenje i stjecanje novih znanja i vještina, sve do kraja života pojedinca. Naša Općina izdvaja finansijska sredstva iz proračuna pored ostaloga i za program informatičkog osposobljavanja kadrova iz gospodarstva, jer za to postoji velika potreba. Veliki broj današnjih kadrova u gospodarstvu nije se u redovnom sistemu školovanja za to osposobljavao, a kako je već danas poznavanje informatike za potrebe u poslovanju, isto kao što je čitati i pisati, nužno je pomoći gospodarstvu, da se što prije privrednici za to osposobe. ■

U CRKVI MARIJINA UZNESENJA U OMIŠLJU, 12. VELJAČE, PREDSTAVLJENO NAJNOVIJE I ZDANJE USTANOVE "IVAN MATETIĆ RONJGOV"

ZAPISI PUČKOG NABOŽNOG PJEVANJA

U izdanju Ustanove »Ivan Matetić Ronjgov«, u povodu prošlogodišnje obljetnice tiskana je knjiga Matetićevih zapisa, objavljena pod nazivom »Zapisi pučkog nabožnog pjevanja Sjevernog Jadrana (otoka Krka, Hrvatskog primorja i Istre)«. Knjiga je predstavljena u nedjelju 12. veljače, u Crkvi Marijina Uznesenja u Omišlju, kao jednom od lokaliteta na kojima je Matetić pisao svoje zapise.

Zapise Matetićevih misa na velikoj misi izvodili su Riječki oratorijski zbor, pod vodstvom maestra Dušana Prašelja, te Crkveni zbor Omišalj kojem je voditeljica sestra Valentina Marinović. Riječki oratorijski zbor izveo je Dobrinjsku misu, a Omišaljski zbor omišaljske pučke napjeve, nakon čega je u zajedničkoj izvedbi zapjevano „Porodil se Kralj Nebeski“. U predstavljanju Zapisa, uz maestra Dušana Prašelja sudjelovali su urednica Marija Riman i muzikologinja Lovorka Ruck, a nakon predstavljanja knjige uručeni su autorski primjerci.

KRAJEM PROSINCA OBILJEŽENA 15. OBLJETNICA DJELOVANJA RIJEČKOG ORATORIJSKOG ZBORA »IVAN MATETIĆ RONJGOV

DUŠANU PRAŠELJU URUČENA NAGRADA ČAKAVSKOG SABORA

Prigodnom svečanošću u Spomen-domu u Ronjgima Ustanova »Ivan Matetić Ronjgov« obilježila je krajem prosinca 15. obljetnicu djelovanja Riječkog oratorijskog zbora »Ivan Matetić Ronjgov«. Svečanosti su prisustvovali i predstavnici Primorsko-goranske županije, Istarske županije, Općine Viškovo, Čakavskog sabora, kojima su uručeni prvi primjerci DVD snimke dokumentarnog filma.

Predsjednik Čakavskog sabora Aleksa Ladavac uručio je tom prigodom ravnatelju Ustanove Dušanu Prašelju i upravo utemeljenu nagradu Čakavskoga sabora za muziku – Nagradu »Ivan Matetić Ronjgov«.

MATI CA HRVATSKA - OGRANAK VIŠKOVO

OBAVIJEST

U TIJEKU NATJEČAJ ZA LITERARNE RADOVE

Natječaj za literarne radove, Matice hrvatske, ogranka Viškovo raspisan krajem prosinca prošle godine produžava se do Dana Općine.

Natječaj za literarni rad

Natjecati se mogu svi stanovnici Općine Viškovo.

Tekst može biti napisan hrvatskim književnim jezikom ili čakavskim narječjem.

Tema je slobodna.

Radovi poslati na sljedeću adresu:

MH – ogranak Viškovo, Vozišće 3, 51 216 Viškovo

Najuspješniji rad bit će nagrađen i tiskan.

Pozivamo sve mještane, koji se bave literarnim stvaralaštvom, da sudjeluju u ovom natječaju.

Ogranak MH Viškovo nudi suradnju i mogućnost tiskanja radova.

U tijeku je natječaj Ustanove Ivan Matetić Ronjgov za literarne radove učenika na čakavskom jeziku "Proljeće u Ronjgima"

ČAKAVČIĆI PUL RONJGI 11
izdajamo

SAN

*Kad na večer tiho
pokuca na vrata,
umorne oči sklapa
i va kamarah zavlada.
Va glavah
na kušineh tad
novi se svet raja.
I puno put
nan je žal
kad san
zameni novi dan.*

Ema Žauhar, 7.

JUBAV

*Saki se pita kako će znat
Kad rabi jubav poznat.
Kad nekega voli, čovek ponemi,
Kuda god pasuje, va neš zadeje.
Ne moreš niš razumet,
Ni va škole na mire ne more sedet.
Jubav je lepa, ma more bit i grda,
A jubavna beseda mehka je i trda.
Ni teško navadit se ča rabi znat,
Ma je teško pravu jubav poznat.*

Jasmina Mišković. 7. r.

IZ RADA USTANOVE IVAN MATETIĆ RONJGOV

17. OŽUJKA, S POČETKOM U 19 SATI U DOMU HRVATSKIH BRANITELJA VIŠKOVO BI TI ĆE ODRŽANO PREDSTAVLJANJE DOKUMENTARNOG FILMA REDATELJA BERNARDINA MODRIĆA

MANTINJADA PO RONJGOVEMU

Dokumentarni film riječkog redatelja Bernardina Modrića »Mantinjada po Ronjgovemu«, posvećen liku i djelu barda istarsko-primorske glazbe Ivana Matetića Ronjgova, javnosti Viškova biti će predstavljen 17. ožujka u Domu hrvatskih branitelja, sa početkom u 19 sati.

Pretpremijerno prikazivanje dokumentarca bilo je održano krajem prosinca u Ronjgima, na prigodnoj svečanosti Ustanove Ivan Matetić Ronjgov. Pretpremijernom projekcijom zaokružen je niz manifestacija kojima se tijekom 2005. godine obilježavala 125. obljetnica Matetićeve rođenja. Tijekom protekla dva mjeseca projekcije filma održane su u Hrvatskom kulturnom domu na Sušaku, u Omišlju, Zagrebu, Opatiji, i napokon, dokumentarac se vraća u rodni kraj iz kojega je veliki skladatelj i potekao.

Dokumentarni film »MantinjadapoRonjgovemu« posvećen je životu i djelu barda istarsko-primorske glazbe Ivana Matetića Ronjgova. Film je sniman u Rijeci, Primorju, na otocima i u Istri. Uz arhivske snimke film bilježi i dokumentira izjave ljudi koji su bili Matetićeve suvremenici, te izvedbe riječkih glazbenika

– instrumentalista i pjevača. Dokumentarni film prati i nastanak i izvedbe njegovih najznačajnijih djela. Skladbe: »Galiotova pesan«, »Čaće moj«, »Roženice«, »Mantinjada domaćemu kraju«, »Malo mantinjade v Rike na palade«, »Naš kanat je lip«, »Na mamin grobak« svrstavaju ga u red najistaknutijih skladatelja hrvatske i svjetske zbornice literature. Ivan Matetić Ronjgov čitav je život posvetio autohtonom narodnom glazbenom izrazu Istre, Hrvatskog primorja i otoka. Odgonetnuo je i teoretski objasnio njegove zakonitosti, znanstveno utemeljio tzv. »istarsku ljestvicu«. Opus Ivana Matetića Ronjgova uključuje više od tisuću zapisa narodne glazbe, harmonizirao je i obradio na stotine napjeva, napisao desetak velikih vokalnih skladbi.

Dokumentarni film snimljen je u produkciji »Istra filma« i u sklopu filmskog ciklusa »Patristica Fluminensia«, posvećenom zaslužnim građanima Rijeke. Scenaristi su: Dušan Prašelj, koji je izabrao i glazbu, Bernardin Modrić i Lovorka Ruck, snimatelj filma bio je Robert Kalčić, a pripovjedač Vladimir Pernić.

Zahvaljujući velikoj kulturno-prosvjetnoj vrijednosti filma učenici svih uzrasta najbolje će shvatiti što je istarska ljestvica i koja je veličina Matetića za njeno bilježenje i očuvanje.

D. Brusić

MANTINJADA PO RONJGOVEMU

9.-11. TRAVNJA 2006.
XIV. MATETIĆEVI DANI – SVEČANOST ZBORSKOG PJEVANJA

ULOGA CLUSTERIZACIJE U SVIJETU

U ovom ćemo članku pokušati približiti pojam clusterizacija kroz ulogu tog procesa kroz moderni razvoj gospodarstva. Spomenuti ćemo samo da je cluster uređeni skup nezavisnih elemenata (poslovnih subjekata, institucija, građana, udruga..) koje povezuju zajednička očekivanja prvenstveno povećanja konkurentnosti, proizvodnosti, uslužnosti.

Clusterizacija je proces, razvojni proces, kojim se stvara poticajno okruženje za procese integracije (povezivanja) odnosno izgrađivanja koordiniranog i kooperativnog ponašanja, te podizanja poduzetničke, gospodarske i poslovne kulture.

Svima je poznato da zajedništvo (ovdje mislimo u poduzetništvu) „kad se male ruke slože“ stvara snagu, poboljšava konkurentnu sposobnost, ne samo onih koji se udružuju, već i samog prostora gdje se stvara takvo poticajno okruženje.

Danas, clusterizacija ima ključnu ulogu u razvoju poduzetništva. Ovim se procesom pokreće revitalizacija poslovanja i poslovne politike u regijama temeljene na komparativnim prednostima regije i inovacijama. To je sustavni proces izgradnje poduzetničkog društva.

Čak i u slučajevima kada clusterizacija usmjerava na aktivnu, lokalnu i regionalnu tradiciju u sebi nosi neke nove elemente poduzetničkog razvoja:

- Porast inicijativa u mikroekonomskom-lokalnom okruženju
- Povećanje konkurentnosti poslovnih subjekata na jedan dugoročan i sustavni pristup
- Isticanje lokalnih i regionalnih specifičnosti
- Poboljšanje umrežavanja među tvrtkama, izgrađivanje povjerenja i povećanje te ubrzanje razmijene informacija
- Bolje korištenje novca u razvoju poduzetništva i investiranja u poslovne zone
- Koordiniranje sredstava dobivenih od raznih izvora za poticanje gospodarstva i poduzetništva
- Selekcija gospodarskih inicijativa tržišnim nadmetanjem
- Razvoj zajedničke odgovornosti i kooperacije u učenju i inovacijama
- Partnerstvo u preuzimanju odgovornosti za poduzetnički i gospodarski razvoj dijeli se podjednako na tri nivoa (no to se partnerstvo gradi u tzv. razvojnoj spirali odnosno traže se sve bolji i bolji partnerski odnosi):
 - Tvrtke, poslovne subjekte (koje se umrežavaju u clustere) zajedno sa gospodarskim asocijacijama i razne institucije
 - upravu i samoupravu zajedno sa udrugama koje djeluju na području samouprava,
 - razvojne - akademske zajednice (škole,

- fakulteti, razvojno-istraživački centri)
- Clusterizacija podupire i razvija tzv. učeće organizacije, jer je ona to i sama, temelji se na znanju i inovacijama.

Clusterizacija doprinosi boljoj informiranosti, izradi analiza rasta i razvoja, umrežavanju, lobiranju, promoviranju izvoza, otkrivanju regionalnih zanimljivosti.

U jednoj analizi 34 clusterizacije na području Europe uočeno je da je svima zajedničko područja rada kooperativnost sa upravama i samoupravama i promoviranje lokalnog i regionalnog tržišta.

Clusterizacija je dugotrajan proces. Ona se ne može razumijeti kao jedan alat, metoda kojom se postiže gospodarski rast. To je koncept regionalnog gospodarskog razvoja i kao takav veoma osjetljiv na lokalno-regionalno okruženje.

Ne samo da se clusterizacija prilagođava lokalnim resursima, već se ona mora provoditi na lokalnoj politici i poduzetničkoj tradiciji. Međunarodni utjecaj ima ulogu u oblikovanju clusterizacije, ali najveći je lokalni utjecaj. U svakoj zemlji clusterizacija ima svoj - specifičan tijek. U nekim zemljama taj proces ide prema novim tehnologijama i inovacijskoj politici (središta stručnjaka u Finskoj, Vinnväxt u Švedskoj), negdje se razvoj usmjerava na regionalnoj osnovi (Flanders clusterova politika).

Danas jedan od najvažnijih clustera u svijetu, Silicon Valley, početno gotovo da nije imao odlike clusterizacije, da bi zatim postalo metafora ili uzorni model za taj proces širom svijeta: uključujući Motorsport Valley u Velikoj britaniji, Arve Tehnic Valley, Pariz Optics Valley u Francuskoj, Flanders multimedia Valley i DSP valley (mikroelektroničke) u Belgiji itd.

Clusterizacija se razvila kako nova politička prepoznatljivost, veoma često na poduzetničkom rastu tradicionalnih vrijednosti; regionalne, inovacijske i industrijske. Ponekad je to jednostavna revitalizacija poduzetništva kroz clusterizaciju temeljenu na tradicionalnim vrijednostima, ali u sve više i više zemalja clusterizacija donosi i stvara novi poduzetnički, gospodarski iskorak.

Clusterizacija se razvila kako nova politička prepoznatljivost, veoma često na poduzetničkom rastu tradicionalnih vrijednosti; regionalne, inovacijske i industrijske. Ponekad je to jednostavna revitalizacija poduzetništva kroz clusterizaciju temeljenu na tradicionalnim vrijednostima, ali u sve više i više zemalja clusterizacija donosi i stvara novi poduzetnički, gospodarski iskorak.

Podloga ovog članka Analiza clusterizacije u svijetu autora: Orjan Solvell, Goran Lindqvist i Christian Ketels - The Cluster Initiative Greenbook u kojoj se analizira 519 clusterizacija u svijetu.

U sljedećem ćemo Glasniku dati informaciju što je konkretno učinjeno na našem području (prvenstveno Viškovu), koje je prepoznatljivo kao poduzetnička općina.

Boris Detan, prof.

ŽENSKI PJEVAČKI ZBOR MARINIĆI

20. obljetnicu djelovanja ženski pjevački zbor obilježio je prigodnim koncertom u Domu Marinići

BOŽIĆNO-NOVOGODIŠNJI KONCERT UZ PJESMU I ZVUKE TAMBURICA

Dvadeseta obljetnica Ženskog pjevačkog zbora Marinići, održana 16. prosinca prošle godine, protekla je u znaku Božićno-novogodišnjeg koncerta. Uz domaće u svečanom programu nastupili su Hrvatski tamburaški zbor "Vila Halubja", Mješoviti zbor DVD Opatija i tamburaški sastav "Gora" iz Ravne Gore.

Tijekom dvadeset godina u zboru je djelovalo mnogo pjevačica, posebna priznanja dodijeljena su članicama koje su u rad zbora utkale dvadeset godina svoga slobodnog vremena i ljubav prema pjesmi: Mirjana Bačić, Dušanka Frlan, Sonja Filčić, Anđelka Pavlin, Ljerka Prpić, Bosiljka Tibljaš i Vasilija Tibljaš, dok su Vera Srok i Milena Mihelić već postale i počasne članice.

Nisu zaboravljene ni članice, koje u zboru djeluju više od deset godina: Jardas, Branka Stipetić, i Ana Tešar. Posebno priznanje dodijeljeno i predsjednici zbora Ljerki Prpić za 15 godina vođenja zbora.

Priznanje je dodijeljeno i počasnim članovima, a to su: Biljana Stipetić-Kalinić, Edo Prpić, Mirjana Hlača i Milutin Frlan, a za dugogodišnju suradnju zahvalnice su uručene: KUD-u "Žažara" iz Zlobina, Hrvatskom tamburaškom zboru "Vila Halubja" Viškovo, Udruzi Halubajke i Crvenom križu Viškovo. Zahvalama su nagrađene i suradnice, "tiha pratnja" koje redovno pomažu zboru: Nada Benaš, Gabrijela Blažić, Avelina Blažić, Grozdana Filčić, Anđelka Gali, Milanka Host, Mirjana Hlača, Ivanka Juretić, Gospava Jelisej i Senka Srok.

Raznovrstan glazbeni program duševio je brojne po-

Čestitke slavljenicima uputili su i dirigenti gostujućih zborova

sjetioce. Druženje uz vesele pjesme tamburaša iz Ravne Gore i prigodnu zakusku potrajalo je do kasnih večernjih sati.

Humanitarni koncert u povodu Dana bolesnika

U povodu Dana bolesnika, 12. veljače 2006. članice ženskog pjevačkog zbora prigodnim su pjevanjem popratile svečanu misu u Kliničkom bolničkom centru u Rijeci. Tradicionalnim humanitarnim nastupom članice zbora svake godine nastoje razveseliti ili barem donekle uljepšati dane bolesnima te djeci, štitičenicima domova u Gradu Rijeci.

D. Brusić

OPĆINSKA ORGANIZACIJA CRVENOG KRIŽA VIŠKOVO

U POSJETI ŠTIČENICIMA DJEČJEG DOMA IVANA BRLIĆ MAŽURANIĆ

POKLONI ZA NAJMLAĐE

U sklopu višegodišnje suradnje s Centrom Ivana Brlić Mažuranić, predstavnice OO Crveni križ Viškovo, predvođene predsjednicom Natalijom Mladenović, posjetile su 7. prosinca 2005. godine štitičenicima doma u Rijeci, uručivši im tom prigodom donaciju vrijednu 2.500, kn. Predmeti za intimnu upotrebu, 30 kilograma robe i igračke namijenjene najmlađima uručene su ravnateljici Doma Sonji Kaplan.

OBAVIJEST MJEŠTANIMA

Pozivaju se mještani koji žele predati robu ili predmete u prostorije OO CK Viškovo da se obrate predsjednici Nataliji Mladenović, zbog dogovora o rasporedu njihova preuzimanja na tel: 091/574 65 16. Također se pozivaju mlađe osobe zainteresirane za rad udruge da nam se prijave.

VIŠKOVSKI RAZGOVORI

GRAĐANSKA ZAJEDNICA ŽENA
- OGRANAK VIŠKOVO

27. 03. 2006. DOM HRVATSKIH
18,30 SATI BRANITELJA VIŠKOVO

ORGANIZIRA TRIBINU:

RODITELJI I DJECA PREPOZNAJTE
OPASNOST UPORABE DROGA
"ŽIVOTU DA, NE OVISNOSTI"

Gost: dr. Slavko Sakoman

Tribina je namijenjena djeci i odraslima, da se što bolje upoznaju sa prevencijom zlouporabe droga i opojnih sredstava u lokalnoj sredini, te sa ulogom roditelja i lokalnih vlasti u tom procesu.

MJEŠOVITI PJEVAČKI ZBOR HALUBJAN – NASTAVLJA RAD POD DIRIGENTSKOM PALICOM ZORANA BADJUKE

USUSRET NOVIM NASTUPIMA

ČLANOVI ZBORA POZIVAJU SVE KOJI I MAJU SLUHA, A ZAINTERESIRANI SU ZA ZBORSKO PJEVANJE U UGODNOJ ATMOSFERI, DA IM SE PRIDRUŽE.

Viškovski zbor koji će za dvije godine obilježiti stotu obljetnicu postojanja, u više je navrata proživljavao razdoblja privremenih prekida djelovanja. Jedno od takvih razdoblja predstavljala je i prošlogodišnja "prisilna" stanka, koja je uslijedila zbog bolesti i dugotrajnog oporavka maestra Lea Ivančića, koji je zbor vodio od 1974. godine. Pod njegovim vodstvom zbor bilježi brojne nastupe, a pod nazivom Zduženi zborovi Kastavštine zajednički je nastupao i sa zborom iz Kastva.

Unatoč „zatišju“ duh zajedništva i povremena druženja održali su zajedništvo članova zбора. Početkom veljače ove godine dirigentsku palicu preuzima maestro Zoran Badjuk i zbor nastavlja sa redovnim radom i probama.

- Najvažnije je uspostaviti kontinuitet u radu i redovitost u sudjelovanju na probama, koje se za sada održavaju jednom u tjednu - ističe maestro Badjuk. Važan korak u budućem radu predstavlja daljnje stvaranje i obogaćivanje repertoara, koji će se sastojati od dva dijela - dosadašnjeg repertoara zбора, ali i novih skladbi. Pri tome je važno i sudjelovanje članova zбора, čime se ujedno utječe na oživljavanje atmosfere rada. Naravno, odabir pjesama prvenstveno ovisi o kvaliteti zбора. Osnovu rada predstavljaju pjesme primorskog kraja, odnosno čakavskog idioma. Početak rada zasniva se na već dobro uvježbanim skladbama, kako bi se postigla što bolja uvježbanost i kvaliteta izvedbe.

Dirigent Zoran Badjuk

Glazbenu naobrazbu stekao je u Glazbenoj školi Ivan Matetić Ronjgov u Rijeci, koju je pohađao uz gimnazijsko školovanje. S obzirom da je ljubav prema glazbi obiteljsko naslijeđe, Zoran počinje djelovati kao zborovođa već u srednjoškolskim danima. Prva iskustva stječe uz oca Vinka, poznatog zborovođu. Ubrzo počinje voditi zbor u Kostreni, a potom i u Škriljevu.

Životni put privremeno zaustavlja njegovu dirigentsku karijeru, te se opredjeljuje za pomorstvo i „kruh sa sedam kora“. Nakon godina provedenih na moru slijedi i povratak prvobitnoj ljubavi – glazbi. Ubrzo se ponovno angažira u vođenju zborova, te preuzima Mješoviti zbor na Drenovi i mušku klapu, a od početka veljače ove godine ravnatelj je Mješovitim zborom „Halubjan“.

Prema riječima predsjednika zбора Franje Mladenića i potpredsjednika Blaženka Brnčića prvenstveni zadatak predsjedništva kluba je permanentan rad na povećanju članstva. Stoga se pozivaju svi koji imaju sluha, a zainteresirani su za zbornsko pjevanje u ugodnoj atmosferi, da im se pridruže.

D. Brusić

UDRUGA HALUBAJKE

NEČ STAREGA, NEČ NOVEGA

No, tanto je pasalo 2005. leto ko smo finile z božično novoletnjun revijun. Prišlo je puno judi pa nan je dvorana va našen Dome na Viškoven bila skoro premića. Bilo je tu i mladega i starega, ma najvažnije je to da smo ovo leto skupile više soldi za decu Doma Ivana Brlić Mažuranić z Lovrana leh pasano leto. Va tako lepen štimunge prišlo je Novo leto i nova dela.

Kot i sako leto, sedamnajstega januara, na Brege, zatulil je Antonjski rog. Maškare su dobile vlast va Općine, a naš načelnik malo fraja. Meštar Pinel dobil je ključ, a i Kraljicu, ka će mu do pusnega utorka delat kumpaniju.

Samo četiri dani pokle počelo je maškarano ludilo z karnevalskun povorkun ka je po sunce počela, a z dažjon finila. Ma kad se za tanac i maškare živeje to nikemu ne pači.

Pokle tega naše pupe bile su va povorke va Opatije i Lovrane. Velo finale maškaranega kravala bilo je dvajsetišestega februara na Rečken Korze. Ma bile smo tako srdačne da smo pobrale veli, veli pljesak! Ovo leto nan se za razliku od pasaneh i samo nebo nasmelo i poslalo nan sunce da bi se to skupa zgledalo još lepše.

Ma koliko god da štajon maškar dura, vavek brzo

pasa. Ne reče se bez vruga da se ča je lepo kratko traje. Tako smo i na pusni utorak na Brege dočekale zvončari, podelili neč nagradi i zapalili brižnega pusta ki je i ovo leto bil kriv za se grdo ča je bilo pasano leto, za se gužvi i raškujane cesti va našen lepen Viškove.

Sada je se opet po staren, ključ smo vrnuli, Pinela na fraj, Kraljicu poslali na dopust... Večer je bil zadnji ovoletnji pusni tanac. I opet se spočetka.

Najprvo malo počinit, čapat libri pod ruku i obrnut se škole i dele. Aš leto je komač počelo, a nas seh skupa čeka još puno lepeh momenti i predstavljanja našega voljenega kraja po Hrvackoj i svete.

Kade god da smo vavek na Vas mislimo.

Vaše Halubajke

K&R

HALUBAJSKE MAŽORETKINJE

USPJEŠNE NA DRŽAVNEN PRVENSTVE MAŽORI TIMI VA POŽEGE

Milooo mojeeeee! Miloooo... I još va uhe zvoni to se neč mlo. A ča ćeš! Reče se da se domaćina nikad ne odbija, leh poštima se ča ti ponudi, pak smo tako "morale" i mi. Na se ko uho se j' kantalo "milo moje"... A kako smo samo juhuhale po slavonski, a kolo tancale... se mi umemo! Zato, kamo got pridemo, zajedin šušur storimo i već nas si poznaju kot veselu kunpaniju!

Ala no, vrnimo se na početak. Tr znate da smo opet negdere landrale. Kot i sako leto, i ovo su Halubajske mažoretkinje šle na Državno prvenstvo mažori timi, ovega vijaja va Požegu.

Požega je grad va istočnen kraje lepe naše. Po sen sega je to drugačiji kraj od našega Halubja. Tamo sunce zilazi z zemji i zalazi va zemju. Se je ravno i zemjato. Nigdere kamičića.

Va Požegu je prišlo čuda divojak z cele Hrvatske. Z čuda njih već smo se trefevale pasaneh let, a neke smo prvi put videle. Saki je povedal od svojega kraja, izmenila se mišljenja i telefonski broji, aš danaska najraji komuniciramo SMS-on pak nan adresi ne rabe. I to je najlepče i najvredneje ča se dogaja na teh susreteh. Poznanstva i prijateljstva ka se stiču za celo živjenje.

Prišle su tu i mažoretkinje z Cavtata, Sinja, Splita, Ludbrega, Požegi, Ivanić-grada i još čuda drugeh. Uglavnon su to se timi predstavniki gradi, jedino smo mi z mesta ko bi moglo već postat i grad koliko je naraslo.

Bile smo jako lepo smještene, va apartmaneh ki su se zvali Stari grad i Vila Marija kot va popularnehad punicah. Ma da ne mislite kako smo samo po špašeh hodile moran povedet da smo i vredno delale. Prvi dan – petak – bilo je takmičenje va solo tance. Predstavljale su nas Arijana Sušanj i Marina Žiković. Malice su delale kot da su z palicun rojene. Mahale, pohičevale, svijale se... Njihov je nastup ocijenjen z najvišemi ocjenami. Zaslužno. Zapolne su bili nastupi

juniorki va kategorije twirl grupa. I tu su pokazale se ča najboje umeju.

Zapažen nastup

Naporan dan. Večer - proglašenje prveh mesti va teh kategorijah i put va Nizozemsku. Par bodi nan je falelo za poč na svjetsko prvenstvo. Ma ne remo! Dobro, neka ovega vijaja gre ki drugi, mi smo već bile, ma čemo poč još!

Subota je bila dan natjecanja mlađeh juniorki. Ma da ste to videli. Onako miće, srdašne, narihtane... A prestrašene, smučene... Najraje bi bile pobegle doma. Neka je i mamu pozivala. Ma kad je muzika zasopla, trenerice su njin rekle: "Ala cure – najboje ča morete za naše Halubje!" Malice su glavi zdignule, oštrega koraka i širokega osmjeha zavladale su dvoransken parketon. Cela je Požega pjeskala i zijala "Istra! Istra!" Gledatelji su nas nazvali Istrijenki aš da tako govorimo, po istrijanski. No, pak dobro. Malo smo njin povedeli detaljnije skudar smo, zaspraven - jako blizu Istre.

Zapolne su bila takmičenja seniorki. A ne reče se badave da su halubajske nogi lepe. Pljeskalo se, kantalo i veselilo. Nastup je bil originalan i jako zapažen.

I tako korajne i zadovoljne, tu subotu počastile smo se izlaskon va grad. Imele smo i dodatni razlog, aš je naša Sanda imela rojendan. Paričale smo joj iznenađenje. Kupile smo tortu i fešta je počela. Zajedin su Slavonci načuhali prave "bečarice". Rado su se prikoštali i navadili se domaće pjesmi. Kantali su z nami se do drugoga dana.

I nakon sega ja vavek rečen: "Sagdere je lepo – doma najlepče!"

Prekrasna si Slavonijo, ma mane vavek fali Halubajski kamik!

Nina Dukić

IZ RADA UDRUGA

NK HALUBJAN - NA POMOLU RJEŠENJE PROBLEMA SVLAČIONICA I RASVJETE

ZNAČAJAN POMAK U RJEŠAVANJU GLAVNOG PROBLEMA KLUBA

Sastanak održan 15. veljače 2006. godine u službenom prostoru nogometnog kluba vrlo ozbiljno je najavio početak rješavanja problema svlačionica i rasvjete na pomoćnom igralištu. Sudionici sastanka bili su: načelnik Općine Viškovo Goran Petrc, član poglavarstva zadužen za resor kulture, tjelesne kulture, sporta, briga o djeci, odgoju i osnovnom obrazovanju Jadranko Lučić, arhitekt Tomislav Kukin i predstavnici Upravnog odbora kluba zaduženi za suradnju s Općinom Viškovo. Konačni dogovor a može se kazati i zaključak je, da se prestane "samo pričati" i počne raditi. Prvi i temeljni korak u radu je izrada prostorne i projektne dokumentacije u "režiji" poznatog arhitekta Tomislava Kukina, uz primjenu svih zakonskih obveza i procedura. Sigurno je da će to malo duže trajati ali u konačnici dobiti ćemo pravu stvar. Krenulo je!

Novi Zakon o sportu

Što očekivati od novog Zakon o sportu, kojeg bi Sabor trebao izglasati sredinom godine? Možda donese nešto novo? Niz novih zakonskih odredbi za sportske udruge građana trebale bi značiti i neke promjene u sustavu financiranja, ali nije realno očekivati promjenu poreznog sustava ili značajnije olakšice u primjeni dosadašnjeg. ipak mi živimo u prezaduženoj državi. Ali ljudski je nadati se, jer mi se nalazimo u osnovi amaterskog sporta, gdje dolazi do selekcije usmjeravanja djece do 18 godina i neminovnosti postojanja uvjeta za rad.

Aktivnosti u klubu

Pauza u prijelaznom razdoblju za seniorsku ekipu

PAMELA SAMARĐIĆ

DRŽAVNA PRVAKINJA U STRELJAŠTVU

Za one koji ništa ne znaju o Pameli, kao i o streljaštvu, par uvodnih riječi....

Imam 20 godina, po struci sam frizerka i hotelijer, pa kada je sve to tako krenulo, zašto ne i streljačica, iako sam to otkrila već u osnovnoj školi. Za sve je kriv prvenstveno bratić s kojim sam se puškama i pištoljima igrala oko kuće dok jednog dana u školu nije došao trener Zoran Janjić i ja sam odmah pristala okušati se u streljaštvu.

Osnovna razlika između streličarstva i streljaštva, što si oboje probala je?

U streličarstvu se gađa lukom i strijelom, a u streljaštvu puškom ili pištoljem, možete birati između zračnog pištolja i puške ili malokalibarske, s velikim pravim metcima.

Pamela je li se ikad dogodilo da se malo zakačiš s nekim pa da mu onako, usput spomeneš što treniraš?

Pa dosada se to nikada nije desilo, ali nikad ne reci nikad. Najbolje mi ide sve, ali da istaknem, najviše volim pucati standard puškom na deset metara.

I nešto o natjecanjima, uspjesima...

Pa ako pričamo o medaljama njih ima oko sedamdesetak, od prvih mjesta pa nadalje. Počelo je s lokalnim natjecanjima na kojima sam pokazala vrlo dobre re-

trajala je nešto više od mjesec dana. U tom razdoblju dobili su i novog trenera Marinka Šestana. Jesenski dio prvenstva nije dao kvalitetne igre, naravno u konačnici ni rezultate, ni bodove pa je rastanak Božidara Matijevića i kluba bio neizbježan. Omladinski pogon je imao dva tjedna duži odmor, i u tom razdoblju također je došlo do kadrovskih promjena. Trener juniora Zdravko Pugelj je iz osobnih razloga zatražio raskid suradnje, a na njegovo mjesto je imenovan Đani Sinožić, trener koji je već radio u klubu i većinu igrača vrlo dobro poznaje. Stožer trenera u omladinskom pogonu je povećan, zbog sve većih zahtjeva u trenažnom procesu. Za rad s vratarima imenovan je Dean Mladenčić, vratar s prvoligaškim iskustvom. Sigurno je da će svi vratari a pogotovo najmlađi imati što naučiti od njega, jer uloga vratara u današnjem nogometu je vrlo specifična i zahtjeva punu motoričku i funkcionalnu sposobnost.

Na kraju i informacija da su dugo očekivani "aluminij-ski golovi 5x2m", za najmlađe članove kluba – morčiče, stigli, znači proljeće na zelenoj travici.

za Udrugu N.K Halubjan:
Branko Milković, dipl.ing.

zultate, a kasnije je to krenulo samo od sebe, pa sam sudjelovala na državnim i međunarodnim. Od svega navedenog najviše se ističe ulazak u hrvatsku reprezentaciju sa šesnaest godina što mnogi ističu kao uranjeno, no pokazalo se izvrsnim za napredak. Bila je to dobra uvertira za dva europska natjecanja. Na posljednjem državnom natjecanju, nakon dvije godine bez treniranja, osvojila sam prvo mjesto.

A sada malo o praktičnim stvarima u streljaštvu, je li to skup sport i koliko se isplati trenirati gledajući na sve to dugoročno?

Govoreći samo o opremi, što uključuje hlače, jaknu, cipele, rukavicu, i najbitnije pušku, riječ je o ciframa preko dvadesetak tisuća kuna. Kada osvojim prvo mjesto od trenera dobijem 400 kn i medalju od HSS-a, a trener se zove Dragan Čakardić-Koko. Streljaštvo se isplati trenirati isključivo za svoj gušt, financijski je slabo isplativo.

Željela bi naglasiti da u sportovima koji nisu eksponirani kao nogomet i sl. nema ulaganja u perspektivne mlade sportaše, koji imaju drukčije interese od većine.

S Pamelom je u pratnji došao i njezin dečko Saša, pa ćemo zaključnu riječ prepustiti njemu!

Od trenutka kada sam je upoznao pa do sada, Pamela me stalno iznenađuje i polako uvlači u svoj svijet streljanja. Ona na sve to gleda ozbiljno, što pokazuju i njeni rezultati. Na prvi pogled gledala me malo s visoka, no s vremenom je to postalo drukčije pošto sam ja viši od nje!!!

Katarina Pernar

2. ZIMSKI TRIATLON I 3. ZIMSKI DUATLON GROBNIK-PLATAK

U zimsko tmurno i prohladno jutro 19. veljače na parkiralištu poznate grobničke gostionice "Putnik" skupina hrabrih natjecatelja užurbano je spremala svoje bicikle, skije i ostalu opremu uz pomoć prijatelja, pod budnim okom vrijednih organizatora, znatiželjnim pogledima slučajnih prolaznika i pred objektivom jedne TV ekipe. Nakon kraćeg upoznavanja sa stazom i propozicijama krenuli su na start "2. zimskog triatlona i 3. zimskog duatlona Grobnik-Platak" u organizaciji Brdsko biciklističkog kluba "Kvarner-Ferenčić" iz Viškova i triatlon kluba "Rival" iz Rijeke. Dolazak dijela prijavljenih natjecatelja iz Hrvatske i Italije spriječila su vremenske neprilike pa je broj sudionika bio nešto manji od očekivanog.

Zahtjevna trasa velike visinske razlike bila je podijeljena u tri etape: 1. etapa trčanje četiri km. 2. etapa bicikl od Grobnika do Gornjeg Jelenja u dužini od 13 km, te 3. etapa (samo za triatlon) skijaško trčanje dužine 9 km (G. Jelenje – Platak).

Na cilj 2. etape na Gornjem Jelenju prvi je stigao Đani Simčić (u vremenu od 0:49:50) i time "odnio" pobjedu u duatlonu. Nekoliko minuta kasnije na prolaznoj točki bicikl je skijama zamijenio Ildo Gržić i nastavio šumskom cestom prema Platku s uvjerljivom prednošću pred konkurencijom. Ipak, ciljnom crtom na Platku prvi je prošao Slovenac Lapanija Pio (vrijeme 2:00:47) koji je vidno oduševljen stazu ocijenio kao jedinstvenu u svojoj ljepoti i raznolikosti.

ODRŽANA REDOVNA IZBORNA GODIŠNJA
SKUPŠTINA NA BBK KVARNER- FERENČIĆ IZ VIŠKOVA

ELVIS SUŠANJ - PREDsjedNIK KLUBA

Pred sam početak nove takmičarske sezone 3. ožujka održana je redovna izborna skupština "Brdsko biciklističkog kluba Kvarner Ferenčić" u viškovskom Domu hrvatskih branitelja. Nakon pozdravne riječi sportski direktor kluba Ildo Gržić izvjestio je osamdesetak prisutnih članova i gostiju o aktivnostima i financijskom poslovanju kluba u protekloj godini.

Usljedilo je glasovanje na kojem je za novog predsjednika izabran mladi i perspektivni poduzetnik Elvis Sušanj.

Kako je istaknuto "BBK Kvarner Ferenčić" je u 2005. godini bio najuspješniji brdsko biciklistički klub u Hrvatskoj. Za svoje uspjehe plaketama su nagrađeni: Đani Simčić državni prvak u kategoriji U 23, 1. mjesto u kupu RH (pobjednik u svih sedam utrka), 77. mjesto na svjetskom prvenstvu, Viena Balen državna prvakinja u kategoriji žene elite, 2. mjesto u kupu RH, 66. na svjetskom prvenstvu, Stjepan Fak (U 23) 3. u prvenstvu Hrvatske, 4. u kupu RH, Prenkpaj Patrik (junior) 3. u kupu RH, Kamber Marko (junior) 3. u kupu RH, Gržić Ildo (master 2) prvak Hrvatske, 1. u kupu RH, Deni Balen (početnik U 13) prvak Hrvatske, 1. u kupu RH, Vlček Ivan (početnik U 13) 4. državnim prvenstvu, 2. u kupu RH, Pelosa Dino (početnik U 13) 3. u kupu RH, Vranješ Loris Početnik U 15) 1. u kupu RH, Saršon Hrvoje početnik U 15) 3. u kupu RH, Bezjak Marko (početnik U15) 2. na državnim prvenstvu, 4. u kupu RH, Denis Lučić za nesebični trenerski rad, "sestra" (medicinska) Silva Kamber za neizostavno

Rezultati u duatlonu po kategorijama:
-25 god. 1. Đani Simčić 2. Kamber Marko 3. Škulić Alan
40-49-god. 1. Tijanić Zdenko, 2. Brajković Veljko, Zorko Davor.
Rezultati za triatlon po kategorijama:
50+: 1. Lapanija Pio
40-49 god.: 1. Ildo Gržić, 2. Šegota Damir, 3. Marot Damir
26-39 god.: 1. Alberin Dino

U planinarskom domu "Sušak" organiziran je ručak za sudionike i dodjela odličja najuspješnijima. Druženje je nastavljeno u ugodnoj atmosferi uz analizu natjecanja, prepričavanje doživljaja, topli čaj i pokoju pivu, nakon čega su umorni, ali zadovoljni natjecatelji otišli na zasluženi odmor i oporavak.

Prisutni su pohvalili organizatore koji će dogodine na istoj trasi organizirati državno prvenstvo u zimskom triatlonu.

Tekst i fotografije:
Paulo Dukić

bdijenje nad sudionicima klupskih događanja te najvećim sponzorima.

Osim po rezultatima, klub je bio i najaktivniji u organizaciji biciklističkih manifestacija pa se tako mogu izdvojiti: Zimski duatlon – triatlon, Noćna bike avantura, Maraton Vrbovsko, MTB maraton Lisac, MTB Park šuma Lužina, 4. XC Ronjgi, XC Rokova u Klani, trodnevo druženje Eco bike maraton Platak te brojne aktivnosti na popularizaciji biciklizma, sporta i turizma našega kraja pogotovo među mladima.

Skupu je bio nazočan i tajnik Hrvatskog biciklističkog saveza Ivo Rilović koji je u prigodnom govoru pohvalio ozbiljnost i rad kluba te podijelio specijalne nagrade HBS najboljim MTB takmičarima Đaniju Simčiću, Vieni Balen i BBK Kvarneru kao najboljem MTB klubu u Hrvatskoj. Druženje se nastavilo u ugodnom raspoloženju uz jelo i piće i projekciju fotografija s klupskih utrka. □

OBAHAJANJE HALUBAJSKEH ZVONČARI

SAKO LETO, ODVAVEK I ZAVAVEK OBAHAJAJU ZVONČARI SVOJA SELA. VA SAKEN JIH SELE JUDI RADI DOČEKAJU.

Bit zvončar ne znađ oprtit zvonac i kanpanat. Bit zvončar znađ pokazat kemu pripadaš, đgov si i kade ti je mesto. Reć sakem u da si svoj na svojen, da trdo stojiš na svojen kamike i z raširenemi rukami z maćukun v ruke poru ćuješ: "Volin i ćuvan svoj kraj!"

I sako leto odvavek i zavavek obahajaju zvončari svoja sela. Z sakega od njih – neki je zvončar. Oživeju, magari na kratko, stare šterni i zupušćeni putići. Tresu se skodi i volti od veselega koraka potresujki. Va saken jih sele judi radi doćekaju. Parićaju ća ki more i ume, ma nastoje da se užanca ne zatara, aš kako judi reću: "Da mu vrah zel krijancu ki pozabi staru užancu!" A naša se užanca neće i ne sme zatrt!

Oćutila san to i ovo leto, aš san kanpanala, kumpanjala jih si tri dni. Već san ćuda puti rekla da ako mi je za vin ćega žal ća san ženska, onput je to za vin tega ća ne moren bit zvončar. Sreća da je užanca hodit za zvončari. Poć vavek naprvo i daje! Zato mi valda nijedan ne zameri ća za njimi odvavek kraman po celi dnevi.

Pusna je nedeja. Spaćena san aš san celu noć va Dome prolunpala. Ma ni bilo spanja. Već se rano i va kuće šušuralo. I z naše kuće gredu dva zvončara. Otac i brat.

Nedeja, 7 i pol jutro. Kolona auti h Marćejan. Gjedan kako saki ima zvončarsku bandericu. Zvončarski auto se mora prepoznat! Pul Baćurkineh otprta vrata nekadašnje oštarije. Tu j' okupljalište. Gjedan jih. Zima j' za ponemet. Oni v kratkeh rukaveh! Hitaju na se vele ofćje koži, namešćuju zvonac. Korak – dva, za provu ako dobro zvoni. Stišću špagi junaćka pleća. Mišićave, grebujave, jake ruki maćuku drže. Strašne maškari glavu pokrivaju. Smeju se krepki halubajski muži, porivuju, zijaju, nazdravjaju. Neki su oci i svoji mići pripejali. Vežuju jih, parićuju, davaju uputi kako se moraju ponašat i ća delat. Za zvončara se vadi od mićeh nog. Na njih svet stoji!

Najedanputa je fićć zafikal. Eeeeeee! Ćul se j' glas z ćuda grl. Zatulili su rogi, zasopla j' armunika, truba i bubanj. Krenuli su! Greduuuu!!!

Na poćetke bandera. Trdega koraka i krepke ruki Damir maše š njun, štiman i zadovojan aš nosi svoj i naš ponos va svojev rukah. Za njin kapo mićeh zvončari – mići Maćak. Pak zvončarići. Zovu jih mići, magari va njih kuca velo zvončarsko srce. Kapo od veleh, pak onda ONI! Ponos našega kraja. 150 zvončari! San sa nasrhnjena. Zvoni, zvoni, rompota, kjepeće... Duhtor Mirić njin v usta šprica lekariju. Ovista isprobano pomaže! Domaća rakijica! Da stepli dušu i telo i da koraja. Ovakovega duhtora nigdere ni! Zato i su zvončari si tako krepki i zdravi. Zad celun kolonun taće se medo. Naš Muha. Pun je voji za kumeditat. Komać ćeka ženske strašit i lovit. Pejaju ga dva ćrni. Naš Dare i Kiko. Grdi, rasparani, oćrnjeni. Z broskvun ka visi z starega rucaka. Se po užance. Sobun vuću Pusta. Pohićuju ga, vritnjaću i delaju nemotarije. Neka trpi, aš je kriv za se ća se j' nekemu slabo dogodilo. A viš ga, na! Zvonćići kanpanaju, aš nekako na pošep teće! Ćrni se kot sam vrah! A tr je pravi vrah i se j' vražjo va njin! To je naš Mladen! Kuliko će obrazi obušat oveh dan!

Nedeja - od Baćurkineh - do Korze

Nedejni dan kunpanija gre od Baćurkineh do Brentarića, pak va Marćejsko selo. Va njin su najštimateji Marćejci, aš to je njih kamik. Jože komandant se j' zajedin prikopćal. Nima on mira kad ćuje zvona. A tr ni ni ćudo! Tulika leta je š njimi obahajal! San ga pod ruku prijela. Ja i barba Jože. Kot dve krpuši na zvonćareh. Od Marćejci pomalo se prtimo h Garićen, pak Klićen. Ćujen kako zvončari hvale dobar Klićev presnac. Od Klić gremo Globićen, pak Zorzićen, pak preko Krasu Lućićen Grohovcu. Tamo se j' guštala prava domaća hrana. Kopir na lešo i režnji. Ma će žarit! Va saken sele muzika sope. Tanca se i veseli. Red je da zvončari zatancaju z ženskemi z sela i tako poštimaju selo i njih trud kega su uložile parićajuć zvončaron jilo. Prilika je to da se poćakula z judi keh se ne vidi saki dan. A to je najlepće i najvredneje. Od Lućić se pomalo

spušćamo h Saršonon, pak zdolun va Zavučinu, oko Jankova i zgorun va Tončevac va Biškupovo selo. Po uskoj cestice, mej gromačami kot kaška, hodila je zvončarska kolona. Mahali su joj borići z Plešivca, jujali se va ritme zvonci. Pul Biškup smo se najili dobre juhi, pak tako okrepjeni šli daje Brtunon, preko Koši h Mladeničen, pak po zada Trtnon. Mojen Trtnon. Va mićo selo kega skoro da već i ni. Va njen moja nona peče najboje orehnjači, supice, puhanci i dok je nje zvončari će vavek čekat pun stol sega i sačesa. Pul Trtan je bila štacija kade se j' šilo puci, aš su već trbuhi narasli, pak su popušćevale dušice. A neki su i dečju mast iskali! Od Trtan se po Pojane gre Jurašon, pak daje Blažičen. A tamo je bila prava fešta. Udružil se Mladeničev orkestar i zvončarska muzika. Al se zviždalo! Kakov gušt! Ma smo tancali se po onen kamenen i pešćeven! Od Blažić se gre na obed Petrcon. A je bila dobra pašta – šuta. Tancalo se j' na Petrčevoj šterne. A šlo se je i na balkone zvonit. A ja! Ki je kada direktoru rekal ne?! Od Petrc po strmoj stazice zdolun Tibjašon, pak po ceste v Škurinju. Tamo su čekale kurijeri za na Korzo. A Korzo vre kot kotal.! Soplo se, zijalo, kumeditjalo. A kad su Halubajci prišli, karneval je doživel vrhunac! Skakalo se va fontanu, bedačilo i kumeditjalo. Judi su jih pozdravjali i veselili se. Na glavnoj pozornice meštar Toni, krajica i Ošterman su čakali da pridu jušto Halubajci aš oni store najboji štimung i završnicu. Tako je bilo i ovega vijaja magari je, za moj gušt, falelo malo ognja, bakljadi i teh moderneh nemotarij. Finili su zvončari prvi dan obahajanja. Prišli su doma blatni, trudni, z velemljuži, ma zadovoljni. Dočekala nas je mat z teplun juhun i z parićanun monturun za drugi dan.

Pondejak - put Kastva

Pundejak je bil kot naran. Opreš poneštru a ono se belo! Sneg je zapal! Ava manel! Zima za poginut! Šćpje za obrazil! Mat njurga da nijedan normalan ne bi šal na ovu zimu pohajat. Odmašila je ke ćemo se boli na se navuč, kako ona neće za nijenega po duhtoreh pohajat, kako smo bez pameti. Mašila je, mašila, ma nas je sejednin Baćurkinen pejala. Sneg je padal kot da je pogodil! Zvončari veseli! To je pravo vreme za njih! Niki ni od čera pomolal! Si su na broje! Opet gredu! Vavek naprvo! Danaska je dan obahajanja Kuta i kastafske strani. Krenulo se na 8 od Baćurkinen preko Vrtač, zdolun po šume h Koson. Kosi su pravo selo ko zajedin jutro dobro nahrani zvončari z domaćemi konbasicami i teplen čajon. Smešno je bilo videt kako se kot pilići stišču pod nekakovemi suncobrani. Natopila se koža z snežnemi pahuljicami, teške maškari postale su još teže. Ma se je daje šlo h Jardason Jaćemu, pak Brnčićen, na Rudno, pred Kalinicu na Krajevce, pak Jelušičen. Tamo je bilo jako veselo aš muzikanti imaju pravu pozornicu na jenoj garaže, pak soppu veselo, a čut jih je zdolun po sen kraje. Daje gremo Jelovičanon. Cel šušur je bil tamo hodeć po onoj rebrice, aš je bilo jako opuzlo, pak je sako tuliko neki pal. A lahko past z sunonun monturun, a najteže je stat. Se su jedan drugega potezali, pa se j' zaključilo da će za k letu saki morat imet zimске gumi, a ne zlizani postoli. Od Jelovičan se gre Gornjen i Donjen Turkon, pak prek dragega Čikova Žegoton. Od Žegota preko Pavletić va – naš Kastav. Čeka sako leto ta gradina na brege, da mu pridu zvončari. Onako star, z bršjanon obrastal i z olupjenemi gromačami opre sa svoja vrata i širokega srca primi sakega gosta, a posebno zvončari. Teško i pomalo prtli su se na Forticu se do Kastafskega trga, kade je složno ozvanjalo zvončarsko zvono, kastafska sloga i čulo se j' va zrake: "Si smo ga...!" Da se ne pozabi! Z Kastva se spuščamo Jurčićen. A Jurčić su pravo pusno selo. Pričeka nas maškarana kunpanija. Na pozornice, gromače spod zida, sope Jurčićeva muzika

i Robo, Postolić i Kuko, a Rošo pohaja z barilcun Jurčićeve belice. Si Jurčić su vane. Tanca se na plesnen podije jene garaži. Jurčić, pravi ste! Od Jurčić gremo na Šporovu Jamu, pa Banon. Daje po šume, dolceh i ravnah Čikova. Al se padalo, drsalo i munjesalo! Ni nikakovo čudo po ten snege! Preko Pojani zišli smo Kudejon, pak Tonetu Ferrencon, pozada daje Srokon h Marijotu Pituru kade smo jili pravu domaću maneštricu. Pasujemo po Srokoven sele zgorun, pak dole na nekadašnji Srokov Kal kega već nažalost ni. Vokol Poldića prtimo se Tominićeven. Na tarace nekad jako poznate oštarije veselo se tanca i sladi z krafname ke jako dobro stori Snježana. Daje nas put peja h Dovičićen. Va selo mojga oca. Vavek želi da prvi ujde va svoje selo, ma vidin da mu ni uspelo ni ovo leto, magari zvonci nosi već nekuliko desetljeć. Ma će, će! Pul Dovičić se na šterne tanca, a nono i selski muški vavek kantaju po starinski. Lepo jih je čut i drago mi je aš retko to već vidimo. Od Dovičić popreko spod Halubjana prihajamo Brnason. Arivala san va Sovićevu konobu i uživala va dihe baćav i kiselega kapuza. Već je jako zima, pak se nekako žvelteje gremo prema Širolan, pa na Vožišće, i va Sveti Matej na Breg. Forca ni molala. Još je glasa, moći i voji. Krepko kolo pul štandara za finiš pusnega pundejka. I gremo počnut, steplit se, aš jutra trebe opet poč!

Utorak - Smokvarija i Zemet

Utorak je jutro. Sunce sveti. Tanto je poznat da je mlado leto na vratah. Zima j' jušto kako rabi. Danaska se gre na Smokvariju i Zemet. Tura je malo kraća, pak ćemo lagje. Fićić je čut! Kreće se od Baćurki. Al smo danaska bili časni oko parićevanja, pak smo malo zakasnili. Prikoštujemo se pul Mavri. Još je takoveh. Put nas daje peja va nekadajnu Pilanu i Jeans, pak h Gornjen Srokon

kade se je jila dobra pizza. Tačemo se Vajanon, pa po zada vanka na Vožišće h Joškinemu. Pred školun nas čeka čuda školani. Si su maškarani. I njin je danaska blagdan. Lepo je da i škola štim a naši običaji. Kroz Sveti Matej hodimo na Furićevo h Bariću na konbasice i dobri režnji. Daje po ceste, ne ceste, kanali, hodimo do gornjih Marinić, tamo h Vranješon. Od njih, nekudar po zada volkol Mehota, pak Carića prišli smo Marinićen. Tamo j' bil obed va parke pred Domon. Čuda se je tancalo i uživalo va dobroj muzike i tripicah z Dori. Od Marinić se gre Štefanon na dobre krafni, pak daje Pletencon. Od Pletenac zdolun na Pehin. Na nekoliko se mesti ni zvonilo. Nažalost! Spametili su se zvončari drageh prijatelji ki nisu već š njimi, magari va njigoveh srceh zavavek! Z Pehina gremo Hoston. Po toj ceste je vavek metež aš je usko, pa je šušur i rivanje. Daje gremo poštimat Zamečani tamo do Drnjević. Onput se vrnjamo pomalo zgorun. Gremo Tićen, pak na Trampov breg, pak Bezjakon. Daje po putiče kroz gustu šumu Milohnon, pak Donjen Jugon i Gornjen Jugon kade je zadnja štacija pred sam finiš. Pul Jug je vavek veselo. Muzikanti se poprte na neku garažu, pak zamisle da su na pravoj pozornice. Ozdola njin pjeskaju zvončari, kantaju njin, pozivaju jih na bis. A oni ga žižgaju! Čeka se da gre dan počinut, tako da se čapa malo škurini, kako bi lepče zgjedalo kada zvončari prihajaju na Breg. I kad pride ta doba, kreće se prema

Furićevu. Tamo čekaju divojki z Kunpanije z Halubja, pak ćemo si skupa va velu završnicu.

Lepo nan je bilo va saken kantuniće našega Halubja. Verujen da ste bar va misleh pasali sa sela z manun i spametili se svojeh prijatelji i poznaniki ki va njih bivaju. Ako je i van bilo lepo, onda mi ni žal ča me ovako jako nogi bole!

Za vas pohajala
Nina Dukić

LJUBAV

Ljubav je Bog i Bog je ljubav. Ova rečenica ukratko može reći sve što o ljubavi trebamo znati. U srcu svakog čovjeka samo je jedan osjećaj koji može učiniti sve, baš sve - ljubav. Ljubav je dana ljudima od Boga kako bi im pokazala kojim putevima u životu trebaju krenuti. Putevi ljubavi idu iz srca i ljudskom su umu strani i nepoznati. Ljubav ne pozna granice a sve što proizlazi iz ljubavi ispravno je i podržano od strane Boga i prirode.

Ljubav je najviši zakon po kojem funkcionira Svemir. Taj zakon vrlo je jednostavan. U svome srcu svaki čovjek zna što je ispravno a što nije. Zakon ljubavi koji je tamo zapisan svakom tko to želi pokazuje put. Putevi na koje nas navodi ljubav ponekad umu nisu jasni i po mjerilima razuma mogu izgledati potpuno krivi. No kada sjednemo u miru i tišini, stavimo ruke na srce i upitamo ga da li je nešto dobro za nas naše će nam srce uvijek točno odgovoriti. Ako je ono što pitamo za nas dobro u srcu ćemo osjetiti mir i ljubav, a ako nije srce će nam se stisnuti.

Naše srce nikad ne laže. Svaki čovjek u svom srcu ima odgovore na sva svoja pitanja i dileme. Zakon srca i ljubavi jedini je ispravni životni zakon. On nam je poklon od Boga, da bismo mogli ispravno živjeti, da bismo lakše prolazili kroz svakodnevne teškoće i probleme, i da bi naša duša išla putem kojim mora ići na najlakši način; uz što manje briga i problema.

Mnogi se ljudi odupiru onome što im srce govori. Oni žive po pravilima koja su im nametnuli drugi; roditelji, okolina, društvo u kojem se

BEZUVJETNA LJUBAV JE UŽI VANJE U SAMOM OSJEĆAJU LJUBAVI. ONA JE SAMA SEBI DOVOLJNA. KOLIKO LJUDI POZNAJETE KOJI SU SPREMNI BEZUVJETNO DATI LJUBAV?

kreću... Povode se za normama ponašanja koje su odredili neki drugi ljudi i slijede izmišljena pravila koja ih odvođe sve dalje od onoga što im govore njihova srca. Sve za što čovjek doista u srcu osjeća da je istina i da proizlazi iz ljubavi, dobro je za njega i vodi ga prema sreći, miru, zdravlju, uspjehu. Ono za što čovjek osjeća u srcu da nije dobro za njega, da nije iz ljubavi, vodi ga u nesreću, nezadovoljstvo, bolest i brže ili sporije u propast.

Ne smije se ići protiv ljubavi. Nikada! Tko ide protiv ljubavi ide protiv Boga, a to povlači za sobom posljedice. Jedna od najvećih povreda ljubavi je ubojstvo čovjeka, što uključuje i abortus. Put ljubavi iz čistog srca jedini je ispravni put. Prava ljubav je bezuvjetna. Ona ne zahtjeva ništa. Bezuvjetna ljubav je davanje bez očekivanja da nešto dobijemo zauzvrat. Bezuvjetna ljubav je uživanje u samom osjećaju ljubavi. Ona je sama sebi dovoljna. Koliko ljudi poznajete koji su spremni bezuvjetno dati ljubav?

Pogledajte u svoje srce i iskreno recite sami sebi da li vi znate voljeti bezuvjetno. Da li ste u stanju zbog ljubavi odreći se svojih stavova, morala, ideala, materijalnih vrijednosti? Što je najvažnije u vašem životu? Ljubav ili nešto drugo? Zakon ljubavi dao nam je Bog. Čije zakone vi slijedite? Ljudska ljubav nestalna je i promjenjiva, ovisi o mnogim vanjskim utjecajima i vrlo često nestane u trenu. Ono što nam ostaje zauvijek ljubav je od Boga.

Zauvijek mi se u sjećanje urezala rečenica iz jedne knjige: "Ako je Bog uz mene, tko je protiv mene?" A Bog je ljubav.

Obavijesti o meditacijama, molitvama i drugim načinima pomoću kojih možete povećati dotok ljubavi u svoj život dobiti ćete u Centru za osobni razvoj i poboljšanje kvalitete življenja Feniks, mob. 095/9112306, 091/5336655.

Vulić Sandra

HALUBAJSKI KUCHAR

KUTAK ZA SMEH

Piše: Tomislav Širola

Teplo je. Pepić je brižan prišal z lehi, trudan od špricanja ruž i sel na šternu pred vrati da malo počine. Pomislil je: „Današnji dan ni bil lego za kupat se va more.“

Popil je žmuj mrzlega vina z konobi, al trudno telo je još neč poželelo, da se okrepi. Kako mu ženi ni bilo doma, aš je šla ovisti put malo na daje, moral je sam neč paričat za večeru.

Kuhanje mu ni baš specijalnost, al' za salatu načinit, tu j' pravi „mačak“. Zel je va frižidere friško kuhaneh fažoleti i počel svoje kuharsko znanje. Malo soli, papra, uja, osta i počel je mešat va zdele. Ma kapac da bi i kapulica pasala nutra. Spametil se je da je pred vrati od konobi puna karijola kapule. Narezal je nekoliko ne baš velikeh glavice i se to zmešal. Okus ni baš bil oni pravi, ma glad je bila veća od vicij.

Malo za ten počeli su probavni problemi. Hodil je ta fažol vanka gore i dole. Malo je falilo da ni finil va bolnicu.

Tresući se kot šiba dočekal je ženu i povedel joj ča mu se pripetilo. Optuževal ju ča mu je to stavila va fažoleti. No, kad su prišli na pogovor za „začini“ rekal je da je narezal samo jeno četiri miće kapulice.

- Ma kade si jih zel? – pitala je žena Pepića, a on će:
- Va karijole, pred konobun! – komać je onako debil propental.

Se joj je bilo zajedin čaro, pa mu je rekla:

- Trubilo, mogla san ja ostat i prez muža i prez ćuki! ■

JARIĆI

Na jesen se j' povedalo kako se gre kozi gnat Nhodeć Saršonon. Gazdarice j' to zelo celu šetemanu. Saki dan je pejala jenu (bilo jih je pet). Prč je imel dela ti dani!

Prišlo je proljeće. Sunce j' zapeklo, rožice su zadišele, trava se j' zazelenila. Z proljećen je prišlo i vreme kad su kozan trbuhi postali jako veli ča j' označilo i vreme za ojarit se. Jeno jutro kad san se sprtila z posteji i prišla med judi ki su već tri ure potekovali po kuće, dočekala me j' vijest: Koza j' zlegla! Tri su!

Si su bili jako veseli va kuće, pa tako i ja. Šla san h štalu videt prinove. Jako san njin se naveselila, i imela priliku da jih hranin na duđu, kot miću decu. Bili su mi tako pijažni. Komać san čekala da malo porastu pa da jih pejamo vanka na ravan.

Drugu večer bilo je već vreme za poč spat, ma gazdarice još ni bilo h kuću. Čekala j' celu večer kraj druge kozi ka j' poleževala, pa blela, pa pohajala semotamo. Znala je da će se danaska i tista ojarit. Neku dobu za polnoćun, kad san duboko utonula va san, zbudil me j' glas: Samo j' jedan.

Pasali su još četiri dani. Štalu ku je do pred šetemanu dan delilo pet koz, sada ju je delilo i jedanajst mićeh jarić. Jeni su bili beli, drugi žuti, pa šari i kafeni... Starejeh se j' smjestilo va jedan pregrajeni prostor dok su najmlaji mesto va sene delili z mamun kozun. Snješko, Pupa, Žučka i Moro bili su već dosti veliki i jaki za šetnju, a kako su počeli već jist pravu hranu, i za pašu. Ta se j' "šetnja" vaje brzo, pretvorila va potekovanje po dolce. Uru vremena su obletali na jenu stran, pa na drugu, pa za manun ka san vriskala i bežala od njih. Nekuliko dan

kašneje, kada su nan se na pašu pridružili i Sivko, Srna, Bjelka i ostali Bjelkoti (aš smo ostali bez inspiracije pak smo na kraje ostaleh četiri zvali z isten imenon), bil je živi šešur na ravne. Smiron su tekli jeni za drugemi, a kako su neken već počeli rogi rast, morali smo jih pazit kako se ne bi potukli z mićemi. Ali uglavnon su bili dobri. Kako su rasli, pašu su bile na smjenu; jedan dan veći, drugi dan manji. Kada bi prihajalo škuro, i vreme za poč doma, va rućcah san nosila lističi i kitice ke san njin kašneje va štale davala da pobrste. Vavek su mi jili z ruk. Nisan imela više straha, a oni su me jako voleli.

Pasalo j' nekuliko meseci. Jeno jutro me j' zbudil štrmor pod poneštrun. Prišla san do vrat kade su me ovaj put zbudili nepoznati judi ki su tekli nutra-vanka jako zijajuć, žureć. Stol je bil pun hrani Mat me j' zela k sebe, posela na kraj stola i dala mi kašicu. Malo po malo, dok san jila, stišal se j' i šešur, nastala j' potpuna tišina. Nigdere nkega. Samo ja i mat za stolon. Zagjedala san se va neku emisiju na televizije... I odjedanput; duboki muški glasi, koraci – opeta šešur. Mat me j' posela na kauč i poravnala stolnjak. Va sekundu se j' jako puno judi našlo okol stola. Jako su govorili i smeli se. Nekeh san i poznala.

Do večer se j' konačno kuća raščistila.

- Ja bin šla jarićen – komać san dočekala pitat.

- A ni jih. – zdahnula j' teta – šli su dugo.

- Kamo? – kot i saki otrok tela san znat pojedinosti.

- Va školu. Sada su veliki i moraju hodit va školu – pokušavala mi j' objasnit – Tamo će bivat.

Nisan više niš pitala. Znala san da si kad narastu, redu va školu, pak san verovala... I dok mi je ona tako na kauče povedala štoriju od jarić, barba je punil škrinju z paketići friškega črjenega mesa.

Tatjana Udović

JESTE LI ZNALI?

VAŽNOST VITAMINA ZA NAŠE ZDRAVLJE

VITAMINI A, D, K

U HLADNIM ZIMSKIM MJESECIMA, KADA SU NA POMOLU RAZNE PREHLADE I VIROZE, OD VELIKE JE VAŽNOSTI VODITI BRIGU O SVOME ZDRAVLJU TE PREVENIRATI UNOSOM ZDRAVIH HRANJIVIH TVARI. NEKA SE VAŠIM DELICIJAMA PRIDRUŽE I VITAMINI A, D, K...

VITAMIN A pojavljuje se u dva oblika: gotovi vitamin A (retinol) i provitamin A (beta-karoten). Aktivni oblici vitamina u animalnim tkivima su retinol, retinal i retinolska kiselina, dok se u biljkama nalazi u obliku karotenoida. Retinol je sastavni dio mrežnice oka te sudjeluje u kemijskim procesima pretvorbe svjetlosti u impuls u očnim živcima. Beta-karoten nema jak toksični potencijal, jer organizam kontrolira njegovu pretvorbu u A vitamin; ima svojstvo prevencije nekih karcinogenih oboljenja, npr. raka pluća; pomaže u snižavanju kolesterola u krvi te smanjuje pojavu srčanih bolesti; neizostavan za rast i stvaranje koštanog tkiva, zubi i za održavanje njihove čvrstoće; za razvoj; nužan staničnim membranama za dobar vid; ima dobar učinak na epitel stvarajući zdravo epitelno tkivo pa se koristi u liječenju različitih dermatoloških stanja; jača imunološki sustav; koristan u prevenciji bolesti respiratornog sustava; pomaže u liječenju emfizema; djeluje u suzbijanju poremećaja povezanih s alergijskim reakcijama i astmom; važan u pohranjivanju masti u organizmu; neophodan pri razgradnji proteina; pomaže u liječenju akni, bora, gnojnih ekcema, čireva, crnog prišta; antioksidativnog djelovanja – štiti organizam od štetnog djelovanja slobodnih radikala i djeluje preventivno na ubrzane oksidativne procese u stanicama zbog kojih dolazi do njihova oštećenja, ubrzana starenja i propadanja.

Najbolje je uzimati pripravke s beta-karotenom iz kojeg organizam sam regulira pretvorbu u vitamin A, koji spada u skupinu vitamina topljivih u masti, pa je za njegovu pravilnu apsorpciju potrebno konzumirati hranu koja sadrži masnoće. Vitamine topljive u masti (vitamini A, D, E, K) nije potrebno konzumirati svaki dan jer ih organizam može pohraniti (u jetri), ali sukladno tome postoji opasnost od predoziranja, za razliku od onih topljivih u vodi koje organizam ne može pohraniti pa ih moramo češće konzumirati. Optimalni dnevni unos vitamina A je 1,5–2,5 mg, a najbolji izvor su: mrkva, riba i riblje ulje, jetra, mlijeko i mliječni proizvodi, žumanjak jajeta, maslac, zeleno povrće (kelj), rajčica, žuto voće (marelica, limun, ananas, banana), integralni kruh.

Manjak vitamina A uzrokuje razne infekcije jer dolazi do sušenja staničnih membrana, čija je struktura i funkcija

ovisna o vitaminu A, pa nametnici prodiru u organizam. Javlja se slabljenje vida te otežana prilagodba na mrak (noćna sljepoća). Simptomi nedostatka su: alergijske reakcije, gubitak apetita, problemi s kožom, suha perutava naborana koža, akne, opadanje kose, lomljivi nokti i kosa bez sjaja, umor, povećana sklonost infekcijama, osjetljivost na svjetlo, premalo

suzne tekućine, sužavanje slušnog polja, oštećenje unutar-njeg uha, poremećaj ravnoteže, promjene na staničnim stjenkama (posebice na sluznici dišnih i spolnih organa), poremećaji u probavnom traktu (želucu i crijevima) i jetri, kod djece poremećaj rasta. Dijabetičari nemaju mogućnost pretvorbe beta-karotena u vitamin A pa ga treba izbjegavati.

Kod predoziranja (hipervitaminoze) pojavljuje se toksično djelovanje vitamina A na organizam (simptomi su: narančasta koža, opadanje kose, mučnine, povraćanje, glavobolja, proljev, zamućeni vid, bolovi u kostima, promjene na kostima, nekontrolirani pokreti i grčenje prstiju, glavobolje, poremećaji u mjesečnim ciklusima, povećanje jetre, upale slezene i limfnih žlijezda, koža počinje svrbiti i peći, anemija, promjene na leukocitima, kod trudnica se odražava vrlo problematično po pitanju djeteta – izaziva teške razvojne poremećaje). Postoji mogućnost trovanja ako ga konzumiramo previše, ali to su velike količine koje je razumnoj prehranom nemoguće unijeti, već u sintetiziranom obliku.

VITAMIN D (kalciferol) obuhvaća skupinu od sedam tvari koje izložene UV zrakama postaju aktivne. Sintetizira se iz provitamina D pod utjecajem Sunčeve svjetlosti (tzv. "sunčani vitamin") i jedini je vitamin kojeg tijelo samo proizvodi, a dva najvažnija oblika u ljudskom organizmu su ergokalciferol ili vitamin D2 i kolekalciferol ili vitamin D3. Provitamin za D2 (ergosterin) nalazi se u gljivama i kokošnjim jajima. Najznačajniji je vitamin u razdoblju rasta i razvoja; potreban za čvrste kosti te može spriječiti nastanak i liječiti rahitis; potreban za mineralizaciju kosti i zubi (poboljšava i nužan je za apsorpciju Ca i PO₄); pomaže u očuvanju ravnoteže minerala kalcija i fosfora; važan za živce.

Optimalni dnevni unos iznosi 1,5–2,5 mg, a izvor su: riblje ulje (vitamina D2), jaja, margarin, maslac, sir, riba (losos, list), kamenice, gljive. Sunčanje do tri puta tjedno 10–15 minuta zadovoljava tjelesne potrebe organizma za proizvodnju vitamina D.

Deficit je čest kod dijabetičara, osoba poremećenog rada bubrega, poremećene apsorpcije masnoća i kod ciroze jetre. Simptomi pomanjkanja su: slabost u mišićima, grčevi i velika sklonost upalama. Rahitis je avitaminoza vitamina D, najčešća kod djece, a posljedica su O ili X noge, deformacije čeljusti i lubanje, krivi zubi. Česti poremećaj pomanjkanja vitamina D je osteoporoza, omekšanje kostiju zbog smanjene apsorpcije kalcija. Višak vitamina D je izuzetno opasan za djecu; uzrokuje reapsorpciju (uklanjanje viška) Ca iz koštanog tkiva u meka tkiva kao što su srce i jetra što onemogućuje normalan rad tih organa. Simptomi predozi-

MANJINE KRAFNE

ranja su: povraćanje, proljev, glavobolja, zubobolja, slabost, žeđ, prekomjerno mokrenje, upale oči, jak svrbež kože, taloženje kamenca u organima.

VITAMIN K ima važnu ulogu u zgrušavanju krvi. Dva su njegova prirodna oblika: K1 (filokinon) koji nastaje u zelenim biljkama i K2 (menakinon) koji nastaje u organizmu pomoću *Escherichia coli* bakterija u debelom crijevu. Ostali pripadnici te skupine su sintetskog podrijetla (K3-7). Pomaže u očuvanju čvrstoće kostiju u starosti; regulira povezivanje važnih minerala u kostima, dok s vitaminom D sudjeluje u izgradnji i razgradnji kostiju.

Optimalni dnevni unos je 0,07–0,15 mg, a izvor su: jetra, zeleno povrće (kupus, cvjetača, špinat), soja, smeđa riža, govedina, zobene pahuljice.

Nedostatak je rijedak, a javlja se kad ga organizam iz nekog razloga ne može apsorbirati; novorođenčad ga nema jer im nije posve razvijena flora probavnog trakta; javlja se deficit kod starijih osoba zbog jednolične hrane siromašne vitaminima; kod osoba s tegobama žuč ili jetrom, kod cistične fibroze, kod teških prehranbenih ili crijevnih tegoba.

Simptomi pomanjkanja su: sporije zgrušavanje krvi (zbog dugog uzimanja antibiotika), sporije zacjeljivanje rana, krvarenje (često desni) – vide se kao "plave mrlje".

Hemoragija je bolest uzrokovana nedostatkom vitamina K, a manifestira se kao nemogućnost zgrušavanja krvi. Predoziranje je rijetko jer vitamin K nije otrovan, a ako do njega ipak dođe, simptomi su mučnina i alergijske reakcije.

Snježana Miter

85 dkg muke (mehke), 15 dkg putra, 7 dkg cukara, 2 vrećice suhega kvasa, 3,5 dcl mleka, 6 žutanjak, 2 cela jaja, žličica soli, rum, limunova korica, 1 l uja za friganje, trda marmelada za punjenje ili cikulada.

Ako van se vidi da je sega toga puno, prepolvite. Od cele doze moralo bi prit 30 krafni. Prvo leh počnete mesit steplite kuhinju. Se namernice moraju bit mjačne, skoro pa teple. Steplimo mleko, da bude mjačno, dodajmo omekšan putar, cukar, sol, jaja, ruma i limuncinovu koricu. Prosejmo muku i izmešajmo kvas. Dodajmo mleko z drugemi sastojki. Testo nan mora va zdele bit fanj mehko, ako ni, dodajmo mjačnega mleka. Neka nan se z palentačon dobro tuče. Tucimo ga okole kvarat ure da se delaju mehurič. Pokrijmo ga tavijolon da se na teplen dobro zdigne. Premesimo ga na daske, pokrijmo, pa neka se opet zdiže. Onputa ga rastakajmo prst debelo. Z žmujon na lahko označimo krafne, a pol testa pustimo za pokrit marmeladu. Stavimo na saki kolumbarič kuščič marmelade, a moremo mesto marmelade stavit kuščič cikulade.

Pokrijmo z drugun polovicun testa i z žmujon odrežimo krafne. Od ostatka testa storimo druge krafne. Neka se na daske pokrивene još malo zdižu. Steplimo pol uja, (morda ćemo morat promenit uje za vreme friganja) kad je uje teplo, onput stavimo krafne, ali tako da onaj del ki je ležal na daske bude gore na uje. Kad se ofrigaju z jene strane, obrnjimo ih. Neka se ofrigaju. Stavimo ih ocedit na harteni tavijol, složimo na pijat i posijmo z cukaron va prahe.

Ostali su nan belanjki. Ča z njimi?

Zamesimo jeno testo za suhi kolačići:

½ kg muke, kvarat od kila masti, pest cukara, 1 paketič vanili cukara, 2 žlice kiselega vrhnja, 1 pecilni prah, 1 jaje

Mast dobro zmešat da se zapeni. Prosejmo muku z pecilnen prahe. Zamesimo se va zdele. Ako je testo malo pretrdo dodajmo kiselega vrhnja. Rastakajmo testo, prst debelo i zrežimo okrugle kolačiće. Stavimo ih da se malo zapeču. Stucimo jako trd belanjak z malo cukara. Na saki kolačić stavimo žličicu belanjka i posipajmo ga z grubo zrezanemi orehi al'mendulami. Zapecimo va ne jako teploj peknjice.

BUHTLE AL' PUHANCI

60 dkg muke (mehke), 2 vrećice suhega kvasa, 2-3 dcl mleka, 7 žlic uja, 7 žlic cukara, 4 žutanjka, 10 dkg margarina al' masti za mazanje, korice lemuncina, trde marmelade za nadjev.

Prosejmo muku i zmešajmo z kvason. Mleko, uje, cukar, žutanjki, sol i ribanu koricu lemuncina, malo steplimo i zamesimo testo da se more tuč va zdele. Tucimo ga z kuharicun okole kvarat ure. Kad se pokažu mehurič, pokrijmo ga z teplen tavijolon i stavimo na teplo da se dobro zdigne. Dasku posipajmo z mukun, pa na nju stavimo testo i premesimo ga. Ako je jako mehko dodajmo muke. Zamesimo pagačicu i stavimo je opet va zdelu da se zdiže. Kad se dobro zdigne rastakajmo testo prst debelo. Razrežimo ga na kvadratič. Dobit ćemo okole 20 kvadratič. Va sakega stavimo kuščič trde marmelade i zavijmo hljepčice. Štamp namažimo i složimo puhanac do puhanca. Pokrijmo ih z teplen tavijolon, pa neka se još malo na teplen zdignu. Onda ih namočimo z rastopljenen margarinon al' mašču i stavimo ih peč va peknjicu. Neka se lepo rumeno speču. Posipajmo jih z cukaron va prahe. Ovo testo morete upotrebit za orehnjaču, makovnjaču, štrudel od rožiči, al sira i

sl.

Jelka Žilić

IZ RADA KNJIŽNICE HALUBAJSKA ZORA

KNJIŽNICE URUČENA VRIJEDNA DONACIJA
WÜESTENROT STAMBENE ŠTEDIONIČE

FOTOKOPIRNI APARAT ZA POTREBE KNJIŽNICE

U Narodnoj knjižnici i čitaonici Halubajska zora, Središnjoj knjižnici u Marinićima, tijekom studenog i prosinca, jednom tjedno u poslijepodnevnom satima održavana je likovna radionica "MOJA KUĆICA - MOJA SLOBODICA" pod sponzorstvom Wüestenrot stambene štedionice. U zabavnom druženju, djeca su koristeći materijale štedionice, bojala, crtala i pokušala napraviti svoju kućicu iz snova. nakon završene radionice, predstavnice štedionice, gđa. Marija Barić i gđa. Dinka Salihagić, podijelile su djeci mali znak pažnje - kućicu kasicu sa zanimljivim sadržajem (novčanik, privjesak za mobitel i kemijska olovka).

Sponzor radionice gosp. Mislav Galler, direktor poslovnog područja Istra i Primorje i gđa. Marija Barić,

dostavili su vrijedan poklon i pod bor u Središnjoj knjižnici u Marinićima - fotokopirni uređaj za potrebe Ogranka Viškovo. Zahvaljujemo im i ovim putem.

(pripremila: Branka Miočić, ravnateljica)

I KNJIŽNICA U ZNAKU MAŠKARA

U Središnjoj knjižnici u Marinićima moglo se u "pusno vreme" pogledati prigodnu izložbu bačuka. Josip Lučić Cenetin pronašao ih je u prirodi i s puno ljubavi i pažnje ih "poluštral" da im produži vijek trajanja.

Posebnu zanimljivost predstavlja i "Anka", žena koja žanje, izrađena od slavonskog drveta, poklon našoj Općini prijateljske nam Općine Ernestinovo. I Anka je dobila novo ruho - Josip Lučić je specijalno za nju napravio prigodnu drvenu masku sa vlasuljom, pa nam je i Anka maškarana.

POSJET DJECE DJEČJEG VRTIĆA "POTOK" IZ RIJEKE

U dogovoru s tetama i voditeljicom dječjeg vrtića "Potok" iz Rijeke 60-ak djece posjetilo je našu Knjižnicu u Marinićima. Posebno ih je oduševila izložba bačuka Josipa Lučića, koja je postavljena u povodu maškara. Djeca su, i sama maškarana, pažljivo i s velikim zanimanjem razgledala izložbu, a Knjižnici darovala slikovnicu "Moja prva priča", koju je napisala i oslikala jedna njihova djevojčica.

Tete su najavile još posjeta, pa je to nadamo se i početak daljnje uspješne suradnje.

POSJET DJECE DJEČJEG VRTIĆA ZVONČICA

Dječji vrtić "Zvončica" redovito posjećuje Knjižnicu u Marinićima. Ovaj puta su nam došli maškarani mali (djeca) i veliki (tete) lavovi. Zajedničkim snagama mama i teta nastala je prekrasna maska u kojoj su se, poput pravih lavova, ponosno šepurila djeca i tete iz vrtića.

PREDAVANJE O ESPERANTU

Esperanto društvo Rijeka održati će predavanje o esperantu u prostoriji Središnje knjižnice u Marinićima.

Prijave za predavanje primaju se do kraja ožujka. Svi zainteresirani mogu se prijaviti osobno u Knjižnicu ili na tel: 682-404 ili 258-362.

STRUČNA ZA ODRASLE

GEORGE, David: **OBRAZOVANJE DAROVITIH** (kako prepoznati i obrazovati darovite i talentirane učenike, namijenjena odgajateljima, profesorima, pedagogima i psiholozima)

GLADWELL, Malcolm: **TREPTAJ** (knjiga o intuiciji sa puno primjera)

BUZAN, Tony: **MOĆ KREATIVNE INTELIGENCIJE** (on će učiniti za mozak ono što je Stephen Hawking učinio za svemir)

COLEMAN, John: **DIPLOMACIJA PRIJEVAROM** (istiniti prikaz dvolične i izdajničke politike britanske i američke vlade)

LEVITT, Steven: **FRIKONOMIJA** (vragolasti ekonomist proučava zagonetke svakodnevnoga života)

CAMPBELL, Don: **MOZART EFEKT** (primjena moći glazbe za iscjeljivanje tijela, jačanje uma i oslobađanje kreativnog duha)

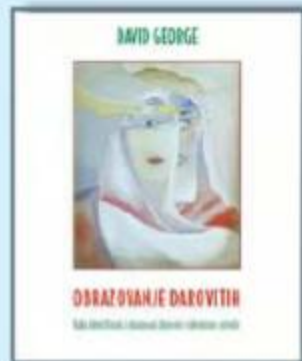
TOMAC, Zdravko: **PONOĆNE MISLI** (zapisi o svijetu ideja, duhovnosti, Bogu, misticizmu...)

MENADŽER NA MAFIJAŠKI NAČIN (sablansko brutalno duhovit uvid u poslovni svijet)

KIYOSAKI, Robert T.: **BOGATI OTAC SIROMAŠNI OTAC** (što bogati uče svoju djecu o novcu, a siromašni i srednja klasa ne!)

HRVATSKI JEZIK U DODIRU S EUROPSKIM JEZICIMA (prilagodba posuđenica, i metodologija proučavanja leksičkog posuđivanja, kao i osobine dodira između navedenih jezika...)

SMITH, Sean: **J. K. ROWLING** (biografija temeljena na istraživanjima i razgovorima s ljudima koji su je okruživali i od kojih su mnogi bili nadahnuće za likove u romanima o Harryju Potteru)

KUTAK ZA RODITELJE

PINTO, Gabrielle: **HOMEOPATIJA U LIJEČENJU DJECE** (vrsta 'učini sam' vodiča, namijenjena čitatelju koji ne zna ništa ili zna malo o homeopatiji)

VITALE MEISTER, Barbara: **JEDNOROZI SU STVARNI** (pristup učenju desnom hemisferom mozga, jedinstveni testovi za roditelje i učitelje koji omogućuju prepoznavanje sklonosti u učenju)

BROOKS, Robert: **OTPORNA DJECA** (njegovanje djetetove snage, nade i optimizma, obvezna lektira za svakog roditelja koji želi da mu djeca preuzmu kontrolu nad svojim životima)

GOLDBERG, Sally: **RAZVOJNE IGRE ZA PREDŠKOLSKO DIJETE** (168 inovativnih igara za malu djecu)

RIERA, Michael: **OSTANITE POVEZANI SA SVOJIM TINEJDŽEROM** (kako čuti što Vam stvarno kažu)

GINOTT, Haim G.: **IZMEĐU RODITELJA I TINEJDŽERA** (podsjetnik za roditelje koji su zaboravili svoje burne godine)

SELIGMAN, Martin: **OPTIMISTIČNO DIJETE** (provjereni program za prevenciju i trajnu zaštitu djece od depresije)

MONTESSORI, Maria: **DIJETE TAJNA DJETINJSTVA** (o odgoju i poduci, za taj proces trebamo zahvaliti odrasloj osobi ali i djetetovu vlastitom ostvarivanju)

STRUČNA ZA DJECU I MLADEŽ

UVOD U GLAZBU S INTERNETSKIM VEZAMA (o svakom glazbenom stilu, s podacima o skladanju, izvođenju, filmskoj glazbi i...)

MATKOVIĆ, Maja: **PRAVOPIS I GRAMATIKA STIHOM I SLIKOM** (na najzabavniji i duhovitiji način nastoji djecu upoznati s temeljima hrvatske gramatike i pravilima pismenosti)

HUGES, Lisa: **INTERNET** (jednostavno i razumljivo o internetu)

MUNĐA-KOBASIĆ, Vesna: **TEEN MODA** (modni savjetnik)

BELETRISTIKA ZA ODRASLE

MURAKAMI, Haruki: **TVRDO KUHANA ZEMALJSKA ČUDESA & KRAJ SVIJETA** (hiperaktivni i domišljati roman u kojem pisac ponire u vrtlog zapadnjačke svijesti, spoj cyber-punka i kafkijanske fantazije)

HOUELLEBECQ, Michel: **MOGUĆNOST OTOKA** (odiseja ljudske vrste u SF-sekvencama ali i stvarno putovanje nakraj noći zapadnog čovječanstva, zaokuplja ga presjek društva kroz pojedinačne svijesti, njihove sudbine)

MARAINI, Dacia: **BROD ZA KOBE** (japanski dnevnik ili anatomija sjećanja o vremenu provedenom u Japanu)

LETHEM, JONATHAN: **TVRĐAVA SAMOĆE** (Lovac u žitu našega doba, roman o jednoj generaciji, o bijeloj i crnoj Americi, priča o uspjehu i neuspjehu, o američkom snu i svemu što on nije)

NORFOLK, Lawrence: **LEMPRIEREOV RJEČNIK** (prvijenac, povijesni triler koji se zbiva u predvečerje Francuske revolucije)

MEĐIMOREC, Miroslav: **FRANKFURTSKA VEZA** (o tajnom ratu hrvatskih i srpskih obavještajaca, uzbudljiva špijunska priča)

RAOS, Predrag: **VERTIKALA** (put od tisuću milja počinje jednim korakom no što ako pred njim stoji stepenica viša od Himalaja?)

VALAND, Janko: **KLEP SIDRA** (jedinstven enigmatski tekst, autor vlada različitim jezičnim izražajima, posebno je vrijedna kao literarno djelo, ali i uzorni udžbenik)

MONTENO, Kemal: **ZA SVE MOJE LJUBAVI** (prva knjiga poezije jednog od najpopularnijih i najuspješnijih autora šansone na području jugoistočne Europe)

TOURNIER, Michel: **METEORI** (roman o paru jednojajčanih blizanaca koje skupno zovu Jean-Paul, pisac poseže za tom temom da bi istražio neiscrpan niz dvojnosti)

KNJIGE NA ENGLLESKOM

HOUSES OF THE WORLD (preko 2000 fotografija u boji koje prikazuju različita arhitektonska rješenja u gradnji kuća u gradu, na selu, na planini, na obali...)

INTERIOR DESIGN ATLAS (na više od 1000 stranica data su različita rješenja unutrašnjeg uređenja našega doma)

BELETRISTIKA ZA DJECU I MLADEŽ

OSBORNE, Will i Mary Pope: **MUMIJE I PIRAMIDE** (nova pustolovina za Ivana i Anu u kojoj istražuju svijet mumija)

STINE, R.L.: **STRAŠNO GROZNO** (potpuno nova serija, hoće li se naš novi lik Max Doyle ikad riješiti duhova saznat ćete ako budete dovoljno hrabri da pročitate ovu seriju...)

GUENDISCH, Karin: **COSMIN** (o jednom 12-god. dječaku romskog porijekla koji je prestao ići u školu...)

KAYE, Marilyn: **UNIŠTENI SNOVI** (novi nastavak Replike, 19., Amy ima ekstrazensorne sposobnosti ali kako ih se riješiti...)

JEFFERIES, Cindy: **ZVIJEZDA U USPONU** (spremite se za pjevačku senzaciju...)

SAGE, Angie: **MAGIKA** (novi bestseler za ljubitelje čarobnjaštva)

CHAMBERS, Aidan: **RAZGLEDNICE IZ NIČIJE ZEMLJE** (primjer ozbiljnog tinejdžerskog romana, i zahtijeva posebnu pažnju)

MOWLL, Joshua: **TRILOGIJA DRUŽBE OPERACIJA CRVENI JERIHON** (priča o dvoje mladih ljudi koji su upleteni u zanimljivu pustolovinu... koja ima nezamislive posljedice na cijeli svijet) ■

